

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 23-29 กันยายน 2569

ส่งออก ส.ค.69 พุ่ง 24.3% บวกต่อเนื่อง 26 เดือน รวม 8 เดือน โต 18.9%

ส่งออก ส.ค.69 มูลค่า 34,618.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 24.3% ขยายตัวต่อเนื่อง 26 เดือน ทำสถิติมูลค่าส่งออกสูงสุดเป็นอันดับ 3 ได้แรงหนุนจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน AI ทำต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่ม การส่งออกผลไม้ไปจีนกลับมาขยายตัวโดดเด่น ตลาดส่งออกเพิ่มทั้งหลักและรอง ส่วนการนำเข้า 37,101.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 25.1% รวม 8 เดือน ส่งออก 37,101.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 25.1% นำเข้า 303,986.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 36.1% ขาดดุลการค้า 37,837.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คาดแนวโน้มยังโตต่อ ทั้งปีได้ลุ้นแตะ 15%

น.ส.ณัฐยา สุจินดา รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์เปิดเผยว่า การส่งออกของไทยในเดือน ส.ค.2569 มีมูลค่า 34,618.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 24.3% ทำสถิติอัตราการขยายตัวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในรอบ 56 เดือน นับจาก ธ.ค.2564 และยังขยายตัวต่อเนื่อง 26 เดือน พร้อมทำสถิติมูลค่าส่งออกสูงสุดอันดับที่ 3 รองจากเดือน มี.ค.2569 ที่ทำได้ 35,157.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เดือน ก.ค.2569 ทำได้ 34,789.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การนำเข้า มูลค่า 37,101.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 25.1% ขาดดุลการค้า 2,482.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และรวม 8 เดือนปี 2569 (ม.ค.-ส.ค.) การส่งออก มีมูลค่า 266,149.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 18.9% การนำเข้า มีมูลค่า 303,986.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 36.1% ขาดดุลการค้า 37,837.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยปัจจัยที่ช่วยผลักดันการส่งออกให้ขยายตัว มาจากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง AI ในต่างประเทศ ซึ่งหนุนความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่การส่งออกผลไม้ไปจีนกลับมาขยายตัวโดดเด่น โดยเฉพาะทุเรียนสดและมังคุดสด จากผลผลิตภาคใต้ที่ออกสู่ตลาด ด้านตลาดส่งออก ภาพรวมขยายตัวในระดับสูงทั้งตลาดหลักและตลาดรอง

สำหรับรายละเอียดการส่งออก สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพิ่มขึ้น 1.4% กลับมาขยายตัวในรอบ 4 เดือน โดยสินค้าเกษตร เพิ่มขึ้น 4.2% ขยายตัวต่อเนื่อง 2 เดือน และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลด 1.9% หดตัวต่อเนื่อง 5 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ยางพารา อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป อาหารสัตว์เลี้ยง ไก่แปรรูป และกุ้งสด แช่เย็น แช่แข็ง ส่วนสินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ เครื่องดื่ม ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง และเนื้อและส่วนต่างๆ ของสัตว์ที่บริโภคได้ ทั้งนี้ 8 เดือนของปี 2569 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ลด 2.4%

ส่วนสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 27.1% ขยายตัวต่อเนื่อง 29 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องวิดีโอ เครื่องเสียง อุปกรณ์และส่วนประกอบ วงจรพิมพ์ ส่วนสินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ ทั้งนี้ 8 เดือนของปี 2569 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 22.7%

ทางด้านตลาดส่งออก ส่วนใหญ่ขยายตัวได้ดีทั้งในตลาดหลักและตลาดรอง โดยตลาดหลัก เพิ่ม 25.4% โดยขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ 48.7% จีน 15.5% ญี่ปุ่น 19.6% สหภาพยุโรป (27) 23.1% อาเซียน (5) 19.3% และ CLMV 0.3% ตลาดรอง เพิ่ม 17.8% โดยขยายตัวในทวีปออสเตรเลีย 81% ลาตินอเมริกา 8.8% และรัสเซียและกลุ่ม CIS 1.9% ส่วนตลาดทวีปแอฟริกา ลด 8.8% เอเชียใต้ ลด 11.4% ตะวันออกกลาง ลด 7.8% และสหราชอาณาจักร ลด 8.9% และตลาดอื่นๆ เพิ่ม 66%

น.ส.ณัฐยา กล่าวว่า แนวโน้มการส่งออกช่วงที่เหลือของปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง จากความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับ AI และความชัดเจนด้านมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ขณะที่ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ ราคาพลังงาน และค่าขนส่ง ยังคงเป็นปัจจัยกดดันต่อการค้าโลกที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด โดยเป้าหมายการส่งออกทั้งปี ยังคงอยู่ในกรอบเดิม 5-11% ค่ากลาง 8% ซึ่งจะประเมินอีกครั้ง แต่ดูตัวเลขถึงตอนนี้ ทั้งปีน่าจะเกิน 11% เพราะผ่านมา 8 เดือนทำได้ 18.9% โอกาสที่จะขยายตัว 15% เป็นไปได้ โดยมีมูลค่า 391,267.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ถือเป็นมูลค่าสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ซึ่งจากนี้ อีก 4 เดือน ต้องส่งออกให้ได้เฉลี่ยเดือนละ 31,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ส่วนการส่งออกปี 2570 มองว่า มีแนวโน้มที่จะขยายตัวดีดล เพราะฐานการส่งออกปีนี้สูง แนวโน้มเศรษฐกิจโลกไม่ดี ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์รุนแรงขึ้น สงครามยืดเยื้อและอาจขยายวงกว้างขึ้น สต็อกสินค้าที่เคยสั่งซื้อในปีนี้อยู่ในระดับสูง ทำให้ความต้องการนำเข้าลดลง การวางโครงสร้างพื้นฐาน AI และ Data Center เริ่มอยู่ตัว และสหรัฐฯ จะมีปัญหาทางการเงิน ค่าเงิน หนี้สิน เพิ่มขึ้นมาก ทำให้ต้องบริหารการขาดดุลการค้าและเพิ่มการกีดกันการนำเข้าสินค้าอย่างต่อเนื่อง

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

พาณิชย์ ตั้งการ์ดรับ "เอลนีโญ" เพิ่มสต็อกข้าว-ปาล์ม เสริมความมั่นคงทางอาหาร

KEY POINTS

- กรมการค้าภายในเตรียมรับมือภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยเสนอให้เพิ่มปริมาณสต็อกข้าวและน้ำมันปาล์มดิบเพื่อความมั่นคงทางอาหาร
- แผนดังกล่าวจะเพิ่มปริมาณสำรองข้าวขึ้น 30% และน้ำมันปาล์มดิบ 20% เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านราคาและป้องกันความเสี่ยงในประเทศ
- ทางกรยืนยันว่าไทยจะไม่เกิดภาวะขาดแคลนข้าวและน้ำมันปาล์ม เนื่องจากเป็นผู้ผลิตรายใหญ่และมีสต็อกเพียงพอ ทำให้ราคาสินค้าจะไม่ปรับตัวสูงมาก
- สินค้าเกษตรอื่นที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษในช่วงภัยแล้งคือมันสำปะหลังและข้าวโพด เนื่องจากผลผลิตในประเทศไม่เพียงพอ

นายวิทยากร มณีเนตร อธิบดีกรมการค้าภายใน เปิดเผยว่า กรมได้เตรียมแผนรับมือปัญหาภัยแล้งที่เกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยเตรียมเสนอให้มีการปรับเพิ่มปริมาณการสต็อกข้าวและน้ำมันปาล์มดิบเพื่อความมั่นคง (Strategic Rice Reserve) เพื่อสำรองไว้เป็นความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และเป็นกลไกในการสร้างเสถียรภาพด้านการตลาด โดยจะเสนอให้มีการเพิ่มปริมาณสำรองข้าว 30% และเพิ่มปริมาณสำรองน้ำมันปาล์มดิบ 20% เพื่อป้องกันความเสี่ยงเรื่องปริมาณ และราคาในประเทศ

“สาเหตุที่เสนอให้มีการเพิ่มปริมาณเซฟต์สต็อก เพราะจากการติดตามสถานการณ์ปริมาณสต็อกข้าวโลก ในขณะนี้พบว่าปริมาณที่มากขึ้น แต่ราคาข้าวภาพรวมไม่ได้ตกต่ำลง แม้สต็อกข้าวโลกจะเพิ่มขึ้น แต่ราคาข้าวก็ยัง สูง สะท้อนว่าประเทศต่างๆ เริ่มมีการทยอยซื้อข้าวไปเก็บสต็อกเพื่อความมั่นคงภายในประเทศ รวมทั้งเตรียมรับมือ กับภัยแล้งที่อาจจะเกิดขึ้น ในขณะที่ราคาน้ำมันปาล์มดิบก็ไม่ตกลง”

ประเทศไทยจะไม่เกิดภาวะขาดแคลนข้าว และน้ำมันปาล์มจากปัญหาเอลนีโญ เนื่องจากไทยเป็นผู้ผลิต รายใหญ่ โดยราคาข้าวสาร และน้ำมันปาล์มขูดจะปรับเพิ่มขึ้นไม่สูงมาก เนื่องจากมีสต็อกเพียงพอ และไม่เกิด ปัญหาขาดแคลน ส่วนสินค้าที่ต้องเฝ้าระวังในช่วงภัยแล้งคือ มันสำปะหลัง และข้าวโพด ซึ่งบางส่วนไทยต้องนำเข้า เนื่องจากผลผลิตภายในประเทศไม่เพียงพอ

นายวิทยากร กล่าวว่า ส่วนมาตรการดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะในหมวดอาหาร เครื่องดื่ม และของใช้ในชีวิตประจำวันที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบต้นน้ำจากภาคการเกษตร ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากภัยแล้งนั้น สำหรับสินค้าเกษตร เช่น พืชน้ำมันทุกตัว

กรมฯ ได้มีการหารือเพื่อติดตามสถานการณ์ปริมาณและราคาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งล่าสุดกรมฯ ได้หารือ ร่วมกับผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคจำเป็น เช่น สบู่ ยาสีฟัน แชมพู ให้ผลผลิตมีปริมาณเพียงพอและยังไม่มียุบายปรับ ขึ้นราคา แต่ยอมรับว่าสินค้าบางรายการได้ยกเลิกการทำโปรโมชั่น ทำให้ราคาสินค้าขยับ รวมทั้งให้ห้างค้าปลีกค้าส่ง สลับกับจัดโปรโมชั่นสินค้าบางรายการ

นายวิทยากร กล่าวว่า สำหรับผลการดำเนินงานของกรมการค้าภายในปีงบประมาณ 2569 ได้ดำเนินการ ผ่าน 4 แนวทางหลัก คือ 1.ดูแลผลผลิตการเกษตร ทั้งวางแผนล่วงหน้า ยกระดับความร่วมมือ ลดสินค้าด้วยคุณภาพ และหาโอกาสเพิ่มช่องทาง/การค้าใหม่ 2. ใช้กลไก Value Chain กับ 4 สินค้า คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และกล้วยหอม 3. สนับสนุนเกษตรกรสร้างความยั่งยืน เช่น โครงการข้าวประณีต ตั้งคลังกลางรับซื้อ มะพร้าว เป็นต้น 4. ลดค่าครองชีพ ด้านจัดงานธงฟ้าและไทยช่วยไทยพลัส ซึ่งลดภาระค่าครองชีพได้ 816.54 ล้านบาท

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

สนค.ติวเข้มพาณิชย์จังหวัด เตรียมพร้อมใช้ “ใกล้เก็บเกี่ยว” ก่อนร่นระบบ 30 ก.ย.นี้

สนค.ติวเข้มสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เตรียมความพร้อมใช้งานระบบ “ใกล้เก็บเกี่ยว” ก่อนเปิดใช้งาน อย่างเป็นทางการ 30 ก.ย. 69 เพื่อให้เข้าไ้ระบบ อ่านข้อมูลเป็น ติดตาม วิเคราะห์ รับมือสถานการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ เหย่นาร่องใช้กับข้าวนาปีที่กำลังออกสู่ตลาดช่วงปลายปีนี้ก่อน

นายณัฏฐพงษ์ จิระเลิศพงษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวง พาณิชย์ เปิดเผยว่า สนค.ได้ติวเข้มสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทั่วประเทศ เตรียมความพร้อมการใช้งานระบบบริหาร เสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร “ใกล้เก็บเกี่ยว” ซึ่งเป็นเครื่องมือบริหารสินค้าเกษตรเชิงรุก ก่อนเปิดใช้งานอย่างเป็นทางการวันที่ 30 ก.ย.2569 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค ทำความเข้าใจระบบ การอ่านข้อมูล การนำข้อมูลไป เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในพื้นที่ และสามารถใช้อ้างอิงจากระบบประกอบการติดตาม วิเคราะห์ และรับมือ สถานการณ์สินค้าเกษตรในพื้นที่ได้อย่างทันทั่วทั้งที่

โดยใกล้เก็บเกี่ยว จะนาร่องกับสินค้าข้าวนาปี ที่กำลังจะออกสู่ตลาดในช่วงปลายปี ซึ่งระบบที่จัดทำขึ้น ไม่ ต้องการให้พาณิชย์จังหวัดเพียงเปิดระบบดูข้อมูล แต่ต้องตอบได้ว่า ข้าวในพื้นที่จะออกเมื่อไร ปริมาณเท่าไร ราคา

เริ่มส่งสัญญาณอย่างไร และควรเตรียมมาตรการอะไรตั้งแต่วันนี้ ขณะเดียวกัน ผู้บริหารส่วนกลาง ก็ต้องเห็นภาพเดียวกัน เพื่อสั่งการและสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ได้อย่างตรงจุด

“หัวใจสำคัญของการเตรียมความพร้อมในครั้งนี้ คือ ทำให้ข้อมูลจากระบบสามารถนำไปใช้กับงานจริงได้ ไม่ใช่เพียงการเรียนรู้วิธีใช้งาน แต่ต้องสามารถอ่านสัญญาณจากข้อมูลและเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในพื้นที่ได้ โดยเป็นการเตรียม “คน-ข้อมูล-เครื่องมือ” ให้พร้อมไปด้วยกัน ก่อนนำระบบไปใช้จริงในพื้นที่ เพื่อให้ส่วนกลางและภูมิภาคสามารถทำงานบนข้อมูลชุดเดียวกัน เห็นสัญญาณเดียวกัน และตอบสนองต่อสถานการณ์ได้เร็วขึ้น” นายฉันทพงศ์กล่าว

สำหรับใกล้เคียง เกี่ยว เป็นการทำงานร่วมกันของ 4 กระทรวง ระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) เพื่อเชื่อมต่อข้อมูล เทคโนโลยี และความเชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงาน ให้สามารถมองสถานการณ์และทำงานบนเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้ใกล้เคียง เป็นมากกว่าระบบพยากรณ์ แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ภาครัฐเห็นภาพเดียวกันและตัดสินใจได้เร็วขึ้น และจะช่วยเปลี่ยนวิธีทำงานของภาครัฐ จากตามสถานการณ์ไปสู่การเห็นล่วงหน้า จากระบบปัญหาไปสู่การใช้ข้อมูลบริหารก่อนปัญหาจะมาถึง และเปลี่ยนบริบทการบริหารเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรสู่มิติใหม่ ภายใต้แนวคิด “คาดการณ์ก่อน บริหารตรงจุด ปรับมาตรการทัน”

ทั้งนี้ รูปแบบการทำงานของใกล้เคียง จะมีการบูรณาการข้อมูลตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ประกอบด้วย ข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตข้าวจากภาพถ่ายดาวเทียมของ GISTDA ข้อมูลทะเบียนข้าวจากกรมส่งเสริมการเกษตร ข้อมูลราคาซื้อขายข้าวเปลือกหน้าโรงสีจากกรมการค้าภายใน ข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคข้าวจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และข้อมูลการค้าข้าวในตลาดโลกจากกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกันให้เห็นทั้งสถานการณ์ด้านผลผลิต ราคา และความต้องการของตลาด และมีการนำ AI มาวิเคราะห์และชี้เป้าตลาดที่มีศักยภาพและมีความต้องการข้าวมูลค่าสูง เชื่อมโยงข้อมูลฝั่งผลผลิต (Supply) กับความต้องการของตลาด (Demand) เพื่อให้การบริหารจัดการไม่ได้สิ้นสุดเพียงการคาดการณ์ว่าข้าวจะออกสู่ตลาดที่ไหน เมื่อไร เท่าใด แต่สามารถต่อยอดไปสู่การตอบโจทย์ว่า ข้าวเหล่านั้นควรเชื่อมโยงไปยังตลาดใด เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าและรายได้ของเกษตรกร

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

เอลนีโญทวีความรุนแรง กระทบภาคเกษตรเอเชีย เสี่ยงดันราคาอาหารโลกสูงขึ้น

ตามรายงานของสำนักข่าว Associated Press (AP) ปรากฏการณ์ เอลนีโญ (El Niño) ที่กำลังทวีความรุนแรงขึ้น กำลังสร้างความกังวลเกี่ยวกับภัยแล้ง อดหิมะสูง และสภาพอากาศสุดขั้วในหลายพื้นที่ของเอเชีย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารและราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก

คาดว่าปรากฏการณ์เอลนีโญครั้งนี้จะทวีความรุนแรงสูงสุดในช่วงเดือนธันวาคม และอาจซ้ำเติมแรงกดดันด้านต้นทุนที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว ทั้งจากราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นและภาวะขาดแคลนปุ๋ยที่เชื่อมโยงกับสงครามในอิหร่าน

ข้อมูลจาก สำนักงานบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติสหรัฐฯ (National Oceanic and Atmospheric Administration: NOAA) ระบุว่า มีความเป็นไปได้ 69% ที่เอลนีโญครั้งปัจจุบันจะพัฒนาไปสู่ระดับรุนแรงที่สุดนับตั้งแต่เริ่มมีการบันทึกข้อมูลในปี 2493 ขณะที่ สำนักงานอุตุนิยมวิทยาสหราชอาณาจักร (UK Met Office) ระบุว่า ปรากฏการณ์ครั้งนี้อาจมีความรุนแรงมากที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นในช่วงชีวิตของคนในปัจจุบัน

ทั้งนี้ ข้อมูลล่าสุดของ NOAA ณ เดือนกันยายน 2569 ระบุว่า มีโอกาสมากกว่า 90% ที่เอลนีโญจะอยู่ในระดับ “รุนแรงมาก” (very strong) ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวของซีกโลกเหนือปี 2569/70 และมีแนวโน้มอยู่ในกลุ่มเหตุการณ์ที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์นับตั้งแต่ปี 2493

ด้าน โครงการอาหารโลกแห่งสหประชาชาติ (World Food Programme: WFP) ประเมินว่า เอลนีโญในช่วงปี 2569–2570 อาจทำให้ประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 49 ล้านคน ต้องเผชิญภาวะความไม่มั่นคงทางอาหารเฉียบพลันภายในสิ้นปี 2570 โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความเปราะบางด้านอาหารอยู่แล้ว ทั้งนี้ WFP ประเมินจาก 45 ประเทศที่มีความเสี่ยง โดยจำนวนผู้เผชิญภาวะความไม่มั่นคงทางอาหารเฉียบพลันอาจเพิ่มจากประมาณ 225 ล้านคนเป็น 274 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นราว 22% ขณะที่เอเชียและแปซิฟิกอาจมีผู้ได้รับผลกระทบเพิ่มประมาณ 8.2 ล้านคน

การผลิตข้าว เป็นหนึ่งในภาคการเกษตรที่น่ากังวล เนื่องจาก อินเดีย เวียดนาม และไทย ซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุด 3 อันดับแรกของโลก ล้วนเป็นประเทศที่อาจได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่แปรปรวนจากเอลนีโญ

ปริมาณฝนที่ลดลงอาจทำให้เกษตรกรจำเป็นต้อง เลื่อนการเพาะปลูก ลดพื้นที่เพาะปลูก หรือเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ขณะที่ในประเทศไทย เกษตรกรเริ่มมีต้นทุนเพิ่มขึ้นจากการสูบน้ำเข้าสู่นาข้าว เนื่องจากปริมาณฝนมีความไม่แน่นอนมากขึ้น

ผลกระทบยังครอบคลุมถึง อินโดนีเซียและมาเลเซีย ซึ่งเป็นแหล่งผลิตน้ำมันปาล์มรวมกันประมาณ 85% ของผลผลิตโลก โดยมาเลเซียคาดว่าเอลนีโญจะส่งผลกระทบรุนแรงที่สุดในเดือนพฤศจิกายน ขณะที่ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียเตือนว่า ปริมาณฝนที่ไม่เพียงพออาจทำให้เกษตรกรไม่สามารถใส่ปุ๋ยได้อย่างมีประสิทธิภาพและอาจส่งผลให้ผลผลิตลดลง

ภาวะขาดแคลนน้ำยังส่งผลกระทบต่อภาคประมงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยระดับน้ำที่ลดลงใน ลุ่มแม่น้ำโขง กำลังกดดันชุมชนประมงและภาคเกษตรกรรมในกัมพูชา ลาว ไทย และเวียดนาม ขณะที่ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำที่ลดลงและการเกิดไฟป่า กำลังเพิ่มความท้าทายด้านทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อมของอินโดนีเซีย

WFP ระบุว่า ผลกระทบของเอลนีโญสามารถขยายออกไปนอกพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เนื่องจากความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรและอุปทานอาหารอาจส่งผลกระทบต่อราคาและตลาดในวงกว้าง

ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากเอลนีโญอาจขยายตัวไปไกลกว่าภูมิภาคเอเชีย โดยนักวิเคราะห์ของ Goldman Sachs ประเมินว่า เอลนีโญครั้งปัจจุบันอาจทำให้ ราคาสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลกเพิ่มขึ้นมากกว่า 15% ขณะที่ HSBC Global Investment Research เตือนว่า ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากเอลนีโญที่มีความรุนแรงสูงอาจมีมูลค่าสูงถึงระดับ หลายล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ WFP ระบุว่า ผลกระทบของเอลนีโญคาดว่าจะรุนแรงขึ้นในช่วง กันยายน–ธันวาคม 2569 และในหลายพื้นที่อาจส่งผลต่อเนื่องไปจนถึงปี 2570 เนื่องจากผลกระทบต่อรอบการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวในอนาคต
ที่มา *Oryza.com*

IRRI ร่วมกับนักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยนอตติงแฮม พัฒนาข้าวทนต่อสภาพอากาศร้อน

ตามข่าวประชาสัมพันธ์ของ IRRI สถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ (International Rice Research Institute: IRRI) และนักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยนอตติงแฮม (University of Nottingham) กำลังร่วมกันวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวที่สามารถทนต่ออุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นและภาวะเครียดจากความร้อน ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นต่อการผลิตข้าวภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

งานวิจัยมุ่งทำความเข้าใจว่าต้นข้าวตอบสนองต่ออุณหภูมิสูงอย่างไร รวมถึงค้นหาลักษณะทางพันธุกรรมและลักษณะทางสรีรวิทยาที่สามารถช่วยให้ข้าวรักษาระดับผลผลิตไว้ได้ภายใต้สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิสูงขึ้น

ภาวะเครียดจากความร้อนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อข้าว เนื่องจากอุณหภูมิสูงในช่วงออกดอกสามารถลดความสมบูรณ์ของดอก การก่อตัวของเมล็ด และผลผลิตข้าวได้ ดังนั้น การพัฒนาพันธุ์ข้าวที่สามารถรักษาสภาพผลผลิตได้ภายใต้สภาพอากาศที่ร้อนขึ้นจึงอาจกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ควบคู่กับการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรอื่นๆ

งานวิจัยความร่วมมือนี้ต่อยอดจากความพยายามในวงกว้างของ IRRI ด้านการปรับปรุงพันธุ์ข้าว เพื่อพัฒนาพันธุ์ที่มีความทนทานต่อความเครียดจากสภาพแวดล้อมมากขึ้น ทั้งความร้อน ภัยแล้ง น้ำท่วม และความเค็ม

นักวิจัยของ IRRI ยังนำเทคนิคการประเมินลักษณะพืชขั้นสูง (advanced phenotyping) และแนวทางด้านพันธุศาสตร์มาใช้ในการค้นหาลักษณะของข้าวที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์แสง การใช้น้ำ และผลผลิตภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีความเครียด

ความร่วมมือดังกล่าวมีความสำคัญ เนื่องจากคาดว่าจะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทำให้เหตุการณ์อุณหภูมิสูงรุนแรงเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นในหลายพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั่วโลก

IRRI ระบุว่า ข้าวที่เพาะปลูกในปัจจุบัน รวมถึงข้าวญาติป่าของข้าว มีความหลากหลายทางพันธุกรรมอยู่ในระดับสูง ซึ่งเปิดโอกาสให้นักวิจัยสามารถค้นหาและนำลักษณะทางพันธุกรรมที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการทนต่ออุณหภูมิสูงมาพัฒนาและผสมผสานเข้าสู่พันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกในอนาคต

การพัฒนาข้าวทนร้อนเป็นหนึ่งในแนวทางการปรับตัวของภาคการผลิตข้าวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเผชิญอุณหภูมิสูงในช่วงออกดอก ซึ่งอาจส่งผลโดยตรงต่อการติดเมล็ดและผลผลิต

งานวิจัยของ IRRI และมหาวิทยาลัยนอตติงแฮมจึงมุ่งใช้ทั้งข้อมูลด้านพันธุกรรมและสรีรวิทยาของพืช เพื่อค้นหาลักษณะที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ข้าวให้มีความทนทานต่อความร้อนมากขึ้น ขณะเดียวกัน แนวทางดังกล่าวยังต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการน้ำและเทคนิคการผลิตที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับมือกับความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศในระยะยาว

ที่มา *Oryza.com*

ตลาดเครื่องขัดข้าวขาวทั่วโลกคาดว่าจะมีมูลค่าแตะ 970 ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2030

สำนักข่าว EIN Presswire รายงานว่า ตลาดเครื่องขัดข้าวขาวทั่วโลกมีแนวโน้มเติบโตจาก 630 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2025 เป็น 690 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2026 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 970 ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2030 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคข้าวที่เพิ่มขึ้นทั่วโลก การใช้เครื่องจักรในกระบวนการสีข้าวและความต้องการข้าวสารขัดขาวคุณภาพสูง

รายงานที่เผยแพร่โดย EIN Presswire ระบุว่า ตลาดเครื่องขัดข้าวขาว (Rice Whitening Machine Market) ทั่วโลกคาดว่าจะขยายตัวจากมูลค่า 630 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2025 เป็น 690 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2026 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีแบบทบต้น (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ร้อยละ 9.2 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 970 ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2030 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีแบบทบต้นร้อยละ 8.8

การเติบโตของตลาดได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคข้าวทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น การใช้เครื่องจักรในกระบวนการสีข้าวที่ขยายตัว ความต้องการข้าวสารขัดขาวคุณภาพสูง และการลงทุนในโรงงานแปรรูปข้าวเชิงพาณิชย์

ทั้งนี้ เครื่องขัดข้าวขาวทำหน้าที่ขจัดชั้นรำข้าวออกจากข้าวกล้องที่ผ่านการกะเทาะเปลือกแล้ว โดยใช้แรงเสียดทานหรือการขัดถู เพื่อปรับปรุงลักษณะปรากฏ เนื้อสัมผัส และมูลค่าทางการตลาดของข้าวสาร ระบบเครื่องจักรสมัยใหม่ให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นกับการเพิ่มอัตราการได้ข้าวเต็มเมล็ด (Head-Rice Recovery) การลดการแตกหักของเมล็ดข้าว การควบคุมระดับความขาวให้สม่ำเสมอ และการลดการใช้พลังงาน

รายงานยังกล่าวถึงการใช้รำข้าวเป็นผลพลอยได้ที่เพิ่มมูลค่ามากขึ้น โดยนำไปใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ และผลิตน้ำมันรำข้าว

ตลาดยังได้รับแรงผลักดันจากการนำเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติและระบบอัจฉริยะมาใช้ในโรงสีข้าวเพิ่มขึ้น ผู้ผลิตเครื่องจักรกำลังพัฒนาระบบที่ช่วยควบคุมแรงดันในการสีได้แม่นยำยิ่งขึ้น และปรับปรุงความสมบูรณ์ของเมล็ดข้าว

รายงานยกตัวอย่างเครื่องขัดข้าวแบบเกลียว SSW60A/100A Spiral Whitener ของบริษัท Satake ซึ่งเปิดตัวในปี 2024 โดยใช้ระบบสีข้าวภายในที่ควบคุมแรงดัน เพื่อปรับปรุงความสม่ำเสมอของการขัดขาว เพิ่มอัตราการได้ข้าวเต็มเมล็ด และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีสัดส่วนตลาดเครื่องขัดข้าวขาวมากที่สุดในปี 2025 และคาดว่าจะเป็ภูมิภาคที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดในช่วงคาดการณ์ แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนความสำคัญของภูมิภาคในฐานะพื้นที่ผลิตและบริโภคข้าวรายใหญ่ของโลก รวมถึงการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องจักรสีข้าวสมัยใหม่

รายงานระบุบริษัทที่ดำเนินธุรกิจในตลาดเครื่องขัดข้าวขาว ได้แก่ Satake, Bühler, FOTMA Machinery, Zaccaria, Yamamoto, Mill Master Machinery, G.G. Dandekar Machine Works และผู้ผลิตเครื่องจักรจากประเทศจีนหลายราย

ที่มา Oryza.com

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

เวียดนาม

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวขาว 5% (5% Broken Rice) ของเวียดนามอยู่ที่ 420–424 ดอลลาร์สหรัฐต่อ ต่ ลดลงจากระดับ 440–445 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อเทียบกับสัปดาห์ก่อนหน้า

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2569 ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามส่วนใหญ่ปรับตัวลดลง โดยราคาข้าวหอม (Vietnamese fragrant rice) พันธุ์ DT8 ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 440-445 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เท่ากับระดับ 440-445 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ขณะที่ข้าวหอม Jasmine ราคาอยู่ที่ 526–530 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เท่ากับระดับ 526–530 ดอลลาร์สหรัฐ

ต่อต้าน เมื่อสัปดาห์ก่อน และปลายข้าวหอม (100% broken fragrant rice) ราคาอยู่ที่ 372–376 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มจากระดับ 368–372 ดอลลาร์สหรัฐต่อต้าน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ส่วนข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 420–424 ดอลลาร์สหรัฐต่อต้าน ลดลงจาก 423–427 ดอลลาร์สหรัฐต่อต้าน เมื่อสัปดาห์ก่อน

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงระหว่างวันที่ 1–21 กันยายน 2569 มีเรือสินค้าเข้าเทียบท่าที่ท่าเรือโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh Port) และ ท่าเรือหมีเถย (My Thoi Port) เพื่อบรรทุกข้าวรวม 6 ลำ โดยมีปริมาณข้าวทุกชนิดที่มีกำหนดส่งออกรวมประมาณ 80,650 ตัน ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม – 20 กันยายน 2569 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 174,700 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกาจำนวน 132,000 ตัน ประเทศมาเลเซีย 18,900 ตัน และประเทศฟิลิปปินส์ 16,500 ตัน

จากข้อมูลที่รวบรวมโดยสมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) ปริมาณการส่งออกข้าวในช่วงวันที่ 1–15 กันยายน 2569 อยู่ที่ 189,206 ตัน มูลค่า 99.774 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการส่งออกสะสมตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 15 กันยายน 2569 อยู่ที่ 6.118 ล้านตัน มูลค่า 2.933 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 8.13 และมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 12.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568

ตามรายงานของ Business World Online ซึ่งอ้างอิงข้อมูลจาก Reuters ระบุว่า เวียดนามจะปรับลดและผ่อนคลายข้อกำหนดสำหรับผู้ส่งออกข้าวตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2569 ภายใต้พระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ของรัฐบาล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดต้นทุนการปฏิบัติตามกฎระเบียบและส่งเสริมการส่งออกข้าวมูลค่าสูง

กฎระเบียบใหม่จะลดข้อกำหนดด้านการประกอบธุรกิจสำหรับผู้ส่งออกข้าวลงประมาณ หนึ่งในสาม และลดระยะเวลาในการดำเนินการออกใบอนุญาต นอกจากนี้ ผู้ส่งออกจะต้องจัดทำรายงานตามปกติเพียง เดือนละ 1 ครั้ง จากเดิมเดือนละ 3 ครั้ง

พระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ยังปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบหมายการส่งออก (export entrustment) และกำหนดบทลงโทษที่เข้มงวดขึ้นสำหรับผู้ค้าที่ไม่สามารถรักษาสภาพปริมาณสำรองข้าวและข้าวเปลือกตามที่กำหนด หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ โดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวยังจัดทำกรอบการดำเนินงานสำหรับสัญญาซื้อขายข้าวระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล (government-to-government: G2G) แบบรวมศูนย์ และเปิดทางให้หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับกิจกรรมการส่งออกหรือกำหนดกรอบราคาส่งออกเมื่อมีความจำเป็น เพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาดภายในประเทศ

นโยบายดังกล่าวมีขึ้นในช่วงที่การส่งออกข้าวของเวียดนามชะลอตัวลง โดยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 เวียดนามส่งออกข้าวได้ 6 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 5.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่รายได้จากการส่งออกลดลงร้อยละ 10.8 เหลือ 2.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามข้อมูลศุลกากร

การผ่อนคลายข้อกำหนดด้านการบริหารอาจช่วยให้ผู้ส่งออกข้าวของเวียดนามดำเนินธุรกิจได้สะดวกขึ้น และสนับสนุนความพยายามในการฟื้นฟูปริมาณการส่งออก ขณะเดียวกันรัฐบาลยังคงมีกลไกสำหรับบริหารจัดการอุปทานและราคาข้าวภายในประเทศ

ทั้งนี้ สำนักข่าว VnEconomy รายงานว่า ทางกรเวียดนามได้ออกกฎระเบียบใหม่ควบคุมธุรกิจส่งออกและนำเข้าข้าว ซึ่งกฎระเบียบใหม่มีผลบังคับใช้วันที่ 1 ตุลาคม 2569

ตามรายงานของสำนักข่าวของรัฐบาลเวียดนาม (Government News) นายฝ่าม ซา ตึก (Pham Gia Tuc) รองนายกรัฐมนตรีเวียดนาม (Permanent Deputy Prime Minister) ในฐานะผู้แทนนายกรัฐมนตรี ได้ลงนาม

ในกฎีกาการรัฐบาลเวียดนาม เลขที่ 365/2026/ND-CP ว่าด้วยการกำกับดูแลการดำเนินธุรกิจส่งออกและนำเข้าข้าว โดยกฎีกาดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2569

ภายใต้กฎระเบียบฉบับใหม่ ผู้ประกอบการเวียดนามจากทุกภาคส่วนทางเศรษฐกิจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนด และได้รับใบรับรองคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจส่งออกข้าว (Eligibility Certificate for Rice Export Business) หรือใบรับรองจะมีสิทธิประกอบธุรกิจส่งออกข้าวได้

สำหรับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign-Invested Enterprises: FIEs) สามารถได้รับใบรับรองและดำเนินธุรกิจส่งออกข้าวได้ตามกฎีกาฉบับนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องของเวียดนาม ตลอดจนพันธกรณีของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามภายใต้สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เวียดนามเป็นภาคี

กฎีกากำหนดว่า เฉพาะผู้ประกอบการที่ถือใบรับรองดังกล่าวเท่านั้น จึงจะสามารถดำเนินการส่งออกข้าวโดยได้รับมอบหมาย (entrusted rice exports) ได้

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ส่งออกข้าวอินทรีย์ ข้าวหนึ่ง หรือข้าวเสริมสารอาหาร (micronutrient-fortified rice) ได้รับการยกเว้นจากเงื่อนไขมาตรฐานในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด โดยสามารถส่งออกข้าวประเภทพิเศษดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องมีใบรับรองคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจส่งออกข้าว ไม่ต้องจัดให้มีข้าวสำรองหมุนเวียน และไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการรายงานตามกฎหมาย

สำหรับผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจนำเข้าข้าว จะต้องแจ้งแผนการนำเข้าข้าวต่อกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม (Ministry of Industry and Trade)

กฎีกายังกำหนดว่า ผู้ประกอบการที่จัดตั้งและจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย สามารถดำเนินธุรกิจส่งออกข้าวได้ หากเป็นเจ้าของหรือเช่า คลังสินค้าเฉพาะสำหรับจัดเก็บข้าวเปลือกและข้าวอย่างน้อย 1 แห่ง และมีโรงสีหรือโรงงานแปรรูปอย่างน้อย 1 แห่ง ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยอาหาร มาตรฐานทางเทคนิค และกฎระเบียบทางเทคนิคที่กฎหมายกำหนด

ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรอง ห้ามนำคลังสินค้าเฉพาะสำหรับจัดเก็บข้าวเปลือกและข้าว รวมถึงโรงสีหรือโรงงานแปรรูป ซึ่งได้รับการรับรองโดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าและระบุไว้ในใบรับรองของตน ไปให้ผู้ประกอบการรายอื่นเช่าช่วง เพื่อใช้ประกอบการขอรับใบรับรอง

นอกจากนี้ กฎีกายังได้กำหนดกรณีต่างๆ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าจะพิจารณาและมีคำสั่งเพิกถอนใบรับรองคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจส่งออกข้าวด้วย

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

ตามรายงานของสำนักข่าว INQUIRER.net ฟิลิปปินส์อาจนำเข้าข้าวสูงถึง 5.7 ล้านตัน (MT) ในปี 2570 เพื่อเพิ่มปริมาณข้าวสำรองสำหรับรองรับความเสี่ยงจากภาวะภัยแล้งและอิทธิพลของมรสุม โดยคาดว่าผลผลิตข้าวภายในประเทศจะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

สำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (Foreign Agricultural Service: FAS, U.S. Department of Agriculture: USDA) ได้ปรับเพิ่มประมาณการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ โดยระบุว่า พายุฝนมรสุม และปรากฏการณ์เอลนีโญที่กำลังก่อตัว อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวภายในประเทศ และทำให้ราคาข้าว

ในตลาดค้าปลีกปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งประมาณการล่าสุดเพิ่มขึ้นเกือบ 2% จากประมาณการเดิมที่ 5.6 ล้านตัน หากการนำเข้าปี 2570 เป็นไปตามคาดการณ์ดังกล่าว จะสูงกว่าสถิติการนำเข้าข้าวสูงสุดเดิมที่ 4.81 ล้านตันในปี 2567

USDA-FAS ระบุว่า การนำเข้าข้าวจะช่วยชดเชยผลผลิตที่คาดว่าจะขาดแคลน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ที่ต้องการเพิ่มปริมาณข้าวสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงจากภัยแล้งและมรสุม ขณะที่กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์เปิดเผยต่อที่ประชุมรัฐสภาเมื่อไม่นานมานี้ว่า ประเทศอาจนำเข้าข้าวได้สูงสุด 5 ล้านตันเพื่อรักษาระดับสต็อกข้าวให้อยู่ในระดับเพียงพอ ท่ามกลางความเสี่ยงจากสภาพอากาศรุนแรง

ขณะเดียวกัน USDA-FAS ได้ปรับลดประมาณการผลผลิตข้าวของฟิลิปปินส์ในปี 2570 ลงเหลือ 12.25 ล้านตัน จากเดิมที่คาดการณ์ไว้ 12.4 ล้านตัน โดยให้เหตุผลว่า สภาพอากาศที่แห้งแล้งในช่วงฤดูเพาะปลูกเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน และต้นทุนปุ๋ยที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นปัจจัยกดดันต่อการผลิตข้าวเปลือก (palay) ของเกษตรกร

อย่างไรก็ตาม ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำของเขื่อนชลประทานสำคัญปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่เดือนสิงหาคมและต่อเนื่องถึงเดือนกันยายน ส่งผลให้แนวโน้มการจัดหาน้ำเพื่อการชลประทานในฤดูแล้ง ซึ่งมีกำหนดเพาะปลูกระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ปรับตัวดีขึ้น และช่วยบรรเทาแรงกดดันด้านลบต่อผลผลิตข้าวได้บางส่วน

USDA-FAS ยังระบุว่า มาตรการสนับสนุนของรัฐบาลฟิลิปปินส์ ซึ่งรวมถึง โครงการข้าวแห่งชาติ (National Rice Program) และกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันข้าว (Rice Competitiveness Enhancement Fund: RCEF) มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกษตรกรยังคงทำการเพาะปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง

ตามประกาศเตือนภัยเอลนีโญของ สำนักงานบริการด้านบรรยากาศ ธรณีฟิสิกส์ และดาราศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Atmospheric, Geophysical and Astronomical Services Administration: PAGASA) คาดการณ์ว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญระดับปานกลางถึงรุนแรงมีแนวโน้มดำรงอยู่ต่อเนื่องจนถึงช่วงครึ่งแรกของปี 2570 โดยผู้เชี่ยวชาญคาดว่าเอลนีโญจะทวีความรุนแรงขึ้นในช่วงหลายเดือนข้างหน้า และมีแนวโน้มรุนแรงสูงสุดในช่วงปลายปี 2569

USDA-FAS ระบุว่า ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำของเขื่อนขนาดใหญ่หลายแห่งเริ่มปรับตัวดีขึ้น หลังจากลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือนมกราคม และแตะระดับต่ำสุดในเดือนสิงหาคม ขณะที่ราคาปุ๋ย แม้ยังอยู่ในระดับสูงกว่าปีก่อน แต่ได้ปรับลดลงจากจุดสูงสุดในปี 2569 แล้ว

ข้อมูลจาก สำนักอุตสาหกรรมพืช กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ (Bureau of Plant Industry: BPI) ระบุว่า ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3.89 ล้านตัน ระหว่างเดือนมกราคมถึงวันที่ 17 กันยายน สูงกว่าปริมาณนำเข้าตลอดทั้งปี 2568 ซึ่งอยู่ที่ 3.39 ล้านตัน

ด้าน สำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (Philippine Statistics Authority: PSA) รายงานว่า ผลผลิตข้าวเปลือกในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 อยู่ที่ 9.02 ล้านตัน ลดลงเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์มีแผนที่จะระงับการนำเข้าข้าวในปีี้ เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวในตลาดค้าปลีกและปริมาณข้าวในประเทศ ท่ามกลางสถานการณ์เอลนีโญ

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3,666,340.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,481 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 24.3% เมื่อเทียบกับ 2,948,529 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,507 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 381,367.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 251 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 36.2% เมื่อเทียบกับ 279,940.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการนำเข้าจำนวน 442,866.49 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 420 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 63.5% เมื่อเทียบกับ 270,796.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 382 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมีนาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 477,608.93 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 453 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 30.1% เมื่อเทียบกับ 367,117.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 505 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนเมษายน 2569 มีการนำเข้าจำนวน 412,227.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 426 ใบ) ลดลงประมาณ 18.0% เมื่อเทียบกับ 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 597,529.03 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 493 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 17.7% เมื่อเทียบกับ 598,049.03 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 573 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมิถุนายน 2569 มีการนำเข้าจำนวน 477,758.53 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 431 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 32.4% เมื่อเทียบกับ 360,870.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกรกฎาคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 551,779.76 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 544 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 91.6% เมื่อเทียบกับ 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนสิงหาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569) มีการนำเข้าจำนวน 324,682.00 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 463 ใบ) ลดลงประมาณ 12.5% เมื่อเทียบกับ 371,131.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 262 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569 ฟิลิปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,648,611.17 ตัน (สัดส่วน 72.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยไทยจำนวน 435,002.01 ตัน (สัดส่วน 11.8%) เมียนมาจำนวน 325,666.65 ตัน (สัดส่วน 8.9%) ปากีสถาน 152,128.180 ตัน (สัดส่วน 4.1%) กัมพูชา 96,715 ตัน (สัดส่วน 2.6%) อินเดีย 15,698.85 ตัน (สัดส่วน 0.4%) เกาหลีใต้ 400 ตัน ญี่ปุ่น 48 ตัน และอิตาลี 4.9 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569) มีจำนวนรวม 6,318 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 5,786,685.004 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 453 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 484,060.907 ตัน

- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 489 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 497,179.984 ตัน
- เดือนมีนาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 495 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 463,090.162 ตัน
- เดือนเมษายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 677 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 811,740.63 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 665 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 865,526.76 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,173 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 922,846.571 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 1,290 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 950,692.49 ตัน
- เดือนสิงหาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 945 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 706,151.500 ตัน
- เดือนกันยายน 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 131 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 85,396.0 ตัน

ตามรายงานของ The Manila Bulletin องค์การอาหารแห่งชาติฟิลิปปินส์ (National Food Authority: NFA) คาดว่าจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการจัดซื้อข้าวเปลือกจำนวน 790,000 ตัน ในปีนี้ เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าอาจเกิดปรากฏการณ์ เอลนีโญ (El Niño) ที่มีความรุนแรงในช่วงปลายปี

นายแลร์รี ลัคสัน (Larry Lacson) ผู้อำนวยการ NFA กล่าวในการให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2569 ว่า หากเกิดเอลนีโญที่มีความรุนแรง NFA อาจไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการจัดซื้อข้าวเปลือกจำนวน 790,000 ตันได้ ซึ่งข้อมูลของ NFA ระบุว่า ในช่วงเดือนมกราคมถึงกันยายนที่ผ่านมา หน่วยงานจัดซื้อข้าวเปลือกได้เพียง 92,032 ตัน หรือคิดเป็นไม่ถึงร้อยละ 12 ของเป้าหมายทั้งปี

นายแลร์รี ลัคสัน กล่าวว่า NFA มั่นใจว่าจะสามารถจัดซื้อข้าวเปลือกได้สูงสุดประมาณ 500,000 ตัน ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวข้าวฤดูมรสุมในปัจจุบัน ซึ่งคาดว่าจะดำเนินไปจนถึงเดือนธันวาคม อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปได้ที่จะเกิดเอลนีโญที่มีความรุนแรงในไตรมาส 4 อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการจัดซื้อของ NFA เนื่องจากผลผลิตข้าวภายในประเทศอาจได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย หาก NFA สามารถจัดซื้อข้าวเปลือกได้เพียง 590,000 ตัน ในปีนี้ จะทำให้ปริมาณการจัดซื้อขาดจากเป้าหมายประมาณ 200,000 ตัน

ก่อนหน้านี้ คณะกรรมการตรวจสอบบัญชีฟิลิปปินส์ (Commission on Audit: COA) ได้เตือน NFA เกี่ยวกับการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการจัดซื้อในปี 2568 โดยในปีที่ผ่านมา NFA จัดซื้อข้าวเปลือกได้เพียง 420,013 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 77 ของเป้าหมายที่กำหนดไว้ 545,000 ตัน

COA ระบุว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเกิดขึ้นแม้ NFA จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลจำนวน 9 พันล้านเปโซ รวมถึงงบประมาณที่ยกมาจากปีก่อนอีก 5.66 พันล้านเปโซ โดย COA ระบุในรายงานว่า สถานการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความสามารถของ NFA ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมี

ประสิทธิภาพและต้นทุนที่ รวมถึงการสนับสนุนโครงการบรรเทาภัยพิบัติของรัฐบาลในกรณีเกิดภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์

สำหรับปีนี้ นายลักส์นกล่าวว่า NFA ยังคงมีงบประมาณสำหรับการจัดซื้อเหลืออยู่มากกว่า 11 พันล้านเปโซ อย่างไรก็ตาม เขาเห็นว่าอุปสรรคสำคัญที่สุดยังคงเป็น ช่องว่างด้านเครื่องจักรกลการเกษตรในอุตสาหกรรมข้าว เขาระบุว่า ปัจจุบันฟิลิปปินส์มีกำลังการอบแห้งข้าวที่รองรับความต้องการได้เพียงประมาณ ร้อยละ 10-12 ขณะที่กำลังการสีข้าวอยู่ในระดับสูงกว่าเล็กน้อยที่ประมาณ ร้อยละ 16-25

นายลักส์นกล่าวว่า แม้ NFA ต้องการเพิ่มการจัดซื้อตามเป้าหมาย แต่ประเทศยังขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการดังกล่าว เขากล่าวเพิ่มเติมว่า NFA สามารถเร่งการจัดซื้อข้าวเปลือกแห้งได้ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องผ่านกระบวนการอบแห้งก่อนจัดเก็บ ขณะที่ข้าวเปลือกสดหรือข้าวเปลือกที่มีความชื้นสูงจะต้องผ่านกระบวนการก่อนนำเข้าจัดเก็บ

ปัจจุบัน NFA รับซื้อ ข้าวเปลือกแห้งจากเกษตรกรในราคาขั้นต่ำ 27 เปโซต่อกิโลกรัม ขณะที่ข้าวเปลือกสดรับซื้อในราคา 22 เปโซต่อกิโลกรัม และจนถึงปัจจุบัน NFA ได้ระบายข้าวออกจากคลังไปแล้ว 207,648 ตัน ขณะที่ ณ วันที่ 18 กันยายน มีปริมาณข้าวคงคลัง 278,444 ตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับรักษาปริมาณสำรองข้าวเพื่อรองรับการบริโภคประมาณ 7 วัน

ตามกฎหมายภาษีข้าว (Rice Tariff Act) NFA มีหน้าที่รักษาปริมาณสำรองข้าวให้เพียงพอต่อความต้องการบริโภคของประเทศเป็นเวลา 15 วัน เพิ่มขึ้นจากข้อกำหนดเดิมที่กำหนดไว้ 9 วัน

ตามรายงานของ The Business World Online ระบุว่า นายวิลเลียม ดาร์ (William Dar) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ เตือนว่า ปริมาณสำรองข้าวของประเทศที่อยู่ในระดับต่ำอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางอาหาร เนื่องจากปรากฏการณ์ เอลนีโญ (El Niño) มีแนวโน้มส่งผลให้ผลผลิตข้าวลดลง

องค์การอาหารแห่งชาติฟิลิปปินส์ (National Food Authority: NFA) จัดซื้อข้าวเปลือกได้เพียง 92,032 ตัน ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายเดิมที่กำหนดไว้ 790,000 ตัน อย่างมาก อย่างไรก็ตาม NFA ตั้งเป้าที่จะจัดซื้อข้าวเปลือกให้ได้อย่างน้อย 500,000 ตันภายในสิ้นปี 2569

NFA คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวของประเทศจะลดลงร้อยละ 12 เนื่องจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ โดยดาร์กล่าวว่า รัฐบาลควรจัดสร้างปริมาณสำรองข้าวให้เพียงพอต่อการบริโภคเป็นเวลา 30 วัน ในระยะแรก และเพิ่มขึ้นเป็น 60 วัน และ 90 วัน ตามลำดับ เพื่อสร้างปริมาณสำรองรองรับการหยุดชะงักของอุปทานได้มากขึ้น

นอกจากนี้ NFA ยังอยู่ระหว่างการขอรับงบประมาณจำนวน 10.363 พันล้านเปโซฟิลิปปินส์ หรือประมาณ 165.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อก่อสร้างคลังจัดเก็บข้าวสมัยใหม่จำนวน 36 แห่ง และปรับปรุงคลังสินค้าที่มีอยู่เดิมจำนวน 128 แห่ง

ตามรายงานของสำนักข่าว Manila Standard ระบุว่า นายเลโอนาร์โด “เลโอนี” มอนเตมายอร์ (Leonardo “Leonie” Montemayor) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ เรียกร้องให้มีการทบทวนนโยบายการนำเข้าข้าวของประเทศ โดยเห็นว่าควรประเมินแนวทางปัจจุบันอีกครั้ง ท่ามกลางความกังวลอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ตลาดข้าวภายในประเทศ

ข้อเรียกร้องดังกล่าวมีขึ้นในช่วงที่ฟิลิปปินส์ยังคงพึ่งพาการนำเข้าข้าวในระดับสูง เพื่อเสริมปริมาณผลผลิตข้าวภายในประเทศ โดยมอนเตมายอร์เรียกร้องให้ผู้กำหนดนโยบายพิจารณาว่า นโยบายการนำเข้าที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

สามารถสร้างความสมดุลระหว่าง ราคาข้าวสำหรับผู้บริโภค รายได้ของเกษตรกร และการผลิตข้าวภายในประเทศ ได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ข้อเรียกร้องดังกล่าวสะท้อนถึงความท้าทายด้านนโยบายของฟิลิปปินส์ กล่าวคือ การเพิ่มการนำเข้า สามารถช่วยให้มีข้าวเพียงพอต่อความต้องการและช่วยควบคุมราคาข้าวสำหรับผู้บริโภค ขณะที่การแข่งขันจากข้าว นำเข้าอย่างต่อเนื่องอาจสร้างแรงกดดันต่อเกษตรกรภายในประเทศและราคาข้าวที่เกษตรกรได้รับ

ดังนั้น ข้อเสนอของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรจึงมุ่งเน้นไปที่การทบทวนกรอบนโยบายการ นำเข้าข้าวในปัจจุบัน และพิจารณาว่าจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายหรือไม่ เพื่อให้สามารถคุ้มครองผู้ผลิต ภายในประเทศได้มากขึ้น ขณะเดียวกันยังคงรักษาปริมาณข้าวให้เพียงพอต่อความต้องการ

ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นตลาดนำเข้าข้าวสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการนำเข้าข้าวของประเทศอาจ ส่งผลต่อ ความต้องการนำเข้า ราคาข้าวภายในประเทศ และการค้าข้าวในภูมิภาค โดยเฉพาะประเทศผู้ส่งออกสำคัญ เช่น เวียดนามและไทย

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า ในปัจจุบันอินโดนีเซียมีปริมาณข้าวสำรองแห่งชาติอยู่ที่ประมาณ 4.8 ล้านตัน โดยบริษัทโลจิสติกส์ของรัฐ Perum Bulog ระบุว่า ปริมาณดังกล่าวเพียงพอต่อการรองรับความต้องการ บริโภคภายในประเทศจนถึงสิ้นปี 2569

นายอาห์หมัด ริซัล รัมดานี (Ahmad Rizal Ramdhani) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและผู้อำนวยการใหญ่ Perum Bulog เปิดเผยระหว่างการลงพื้นที่ในเมืองจิลากัป (Cilacap) เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมาว่า ข้าวสำรองจำนวน ดังกล่าวถูกจัดเก็บไว้ในเครือข่ายคลังสินค้าของรัฐ รวมถึงพื้นที่คลังสินค้าเชิงพาณิชย์ที่ Bulog เข้าเพิ่มเติม

นายริซัลกล่าวว่า ปริมาณข้าวสำรองแห่งชาติในวันนี้ยังอยู่ในระดับสูง ประมาณ 4.8 ล้านตัน พร้อมระบุว่า คลังสินค้าที่ Bulog เป็นเจ้าของมีปริมาณการจัดเก็บเต็มความจุแล้ว ส่งผลให้หน่วยงานจำเป็นต้องเช่าคลังสินค้าของ ภาคเอกชนเพิ่มเติม เพื่อใช้จัดเก็บข้าวสำรองของรัฐบาล

ปริมาณข้าวสำรองในปัจจุบันจะถูกนำมาใช้สนับสนุนโครงการสำคัญของรัฐบาลหลายโครงการในช่วงไตรมาส 4 ของปี 2569 โดยหนึ่งในโครงการสำคัญ ได้แก่ การจัดสรรความช่วยเหลือด้านอาหารเพิ่มเติมให้แก่ประชาชน ประมาณ 33.2 ล้านคน ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2569 รวมถึงการกระจายข้าวเพื่อรักษาเสถียรภาพตลาด เพิ่มขึ้นอีก 1 ล้านตัน ภายใต้โครงการ Food Supply and Price Stabilization (SPHP) หรือโครงการรักษา เสถียรภาพอุปทานและราคาสินค้าอาหาร

แม้ Bulog มีแผนระบายข้าวในปริมาณมากดังกล่าว แต่คาดว่าปริมาณข้าวสำรอง ณ สิ้นปีจะยังคงอยู่ใน ระดับสูง โดยนายริซัลระบุว่า หลังจากการแจกจ่ายความช่วยเหลือด้านอาหารแก่ประชาชน 33.2 ล้านคน รวมถึง การจัดสรรข้าวเพิ่มเติมภายใต้โครงการ SPHP อีก 1 ล้านตัน คาดว่าสต็อกข้าวของ Bulog จะยังคงอยู่ที่ประมาณ 3.2 ล้านตัน ณ สิ้นปี พร้อมชี้ว่า การมีปริมาณข้าวสำรองในระดับสูงช่วยเพิ่มขีดความสามารถของรัฐบาลในการรักษา เสถียรภาพตลาด

ข้อมูลปริมาณข้าวสำรองในระดับภูมิภาคยังสะท้อนถึงการมีปริมาณข้าวสำรองของประเทศในระดับสูง โดยนายปราโวโก เซตโย อาจี (Prawoko Setyo Aji) หัวหน้าสำนักงานสาขา Bulog ในเขตบันยumas (Banyumas)

ยืนยันว่า คลังสินค้าที่ครอบคลุมพื้นที่ จิลากัป บันยumas บูร์บาลิงกา และบันจาร์เนการา มีข้าวสำรองรวมกันอยู่ที่ 54,686 ตัน ซึ่งเพียงพอต่อการรองรับความต้องการในพื้นที่จนถึงสิ้นปี

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า อินโดนีเซียคาดว่าฤดูฝนในปีนี้จะเริ่มต้นล่าช้าและมีระยะเวลาสั้นกว่าปกติ ส่งผลให้เกิดความกังวลต่อผลผลิตทางการเกษตร หลังประเทศเผชิญกับช่วงฤดูแล้งที่ยาวนานและยังคงได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño)

สำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์แห่งอินโดนีเซีย (Indonesia's weather agency) ระบุว่า พื้นที่ประมาณร้อยละ 61 ของประเทศมีแนวโน้มที่ฤดูฝนจะเริ่มต้นล่าช้า โดยขณะนี้คาดว่าฝนจะเริ่มตกในช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน จากเดิมที่คาดว่าจะเริ่มในเดือนตุลาคม ขณะที่ฤดูฝนคาดว่าจะมีปริมาณฝนสูงสุดในพื้นที่ส่วนใหญ่ในเดือนธันวาคม

ฤดูแล้งที่ยาวนานได้ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรแล้ว และเป็นปัจจัยที่ทำให้อินโดนีเซียเผชิญไฟป่าที่รุนแรงที่สุดในรอบ 11 ปี

สำนักงานอุตุนิยมวิทยาฯ ระบุว่า เอลนีโญยังคงส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในเดือนกันยายน และคาดว่าจะต่อเนื่องไปจนถึงไตรมาสแรกของปี 2570 แม้ว่าผลกระทบจะเริ่มผ่อนคลายลงเมื่อฤดูฝนมาถึงก็ตาม ขณะที่หน่วยงานภาครัฐได้แนะนำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการเพาะปลูกและเลือกใช้พันธุ์พืชที่มีอายุเก็บเกี่ยวสั้นลง

เจ้าหน้าที่จากกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวของอินโดนีเซีย (KTNA) ประเมินว่า ผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียอาจลดลงประมาณร้อยละ 10 ในปีหน้า โดยพื้นที่นาข้าวประมาณร้อยละ 30 ของประเทศไม่มีระบบชลประทาน ทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีความเปราะบางต่อภาวะแห้งแล้งและฝนที่ล่าช้าเป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้ เกษตรกรจึงมีแนวโน้มที่จะเลื่อนการเพาะปลูกออกไปจนกว่าจะมีปริมาณฝนเพียงพอ ซึ่งอาจส่งผลให้ช่วงเวลาเก็บเกี่ยวเลื่อนออกไปด้วย

นอกจากข้าวแล้ว พืชเกษตรชนิดอื่นยังเผชิญความเสี่ยงด้านผลผลิตเช่นกัน โดยผลผลิตโกโก้ในช่วงเก็บเกี่ยวหลักเดือนสิงหาคม-กันยายนลดลงแล้วสูงสุดถึงร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน ขณะที่เกษตรกรผู้ปลูกอ้อยคาดว่าจะการเก็บเกี่ยวในปีหน้าจะล่าช้าออกไป

ผลผลิตอ้อยได้รับผลกระทบจากภาวะแห้งแล้งและไฟป่าแล้ว โดยสมาคมเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยรายย่อย (APTRI) ประเมินว่า ผลผลิตอ้อยเฉลี่ยในปีนี้อาจลดลงร้อยละ 25 ส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมันอาจลดลงร้อยละ 2-8 ในปี 2570 เนื่องจากผลกระทบของภาวะแห้งแล้งที่เกิดขึ้นในปี

ทั้งนี้ การเริ่มต้นของฤดูฝนที่ล่าช้าเป็นความเสี่ยงเพิ่มเติมต่อผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในฤดูการผลิตปี 2569/70 โดยเฉพาะพื้นที่เพาะปลูกที่ต้องพึ่งพาน้ำฝน เนื่องจากเกษตรกรอาจมีเวลาสำหรับการเพาะปลูกที่สั้นลง และยังต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนด้านปริมาณน้ำอย่างต่อเนื่อง

ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) ประกาศผลการประมูลข้าวครั้งแรกภายใต้ระบบ SBS (Simultaneous Buy-Sell) ประจำปีงบประมาณ 2569/70 (เมษายน 2569-มีนาคม 2570) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2569 โดยญี่ปุ่นกำหนดปริมาณนำเข้าที่ต้องการจัดหาประมาณ 25,000 ตัน ซึ่งญี่ปุ่นได้ดำเนินการซื้อและจำหน่ายข้าวรวม 20,668 ตัน ปริมาณข้าวที่นำเข้าภายใต้การประมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 18,168 ตัน และ ข้าวหัก 2,500 ตัน

สหรัฐอเมริกาเป็นแหล่งที่มีปริมาณข้าวชนะการประมูลสูงสุด รวม 9,587 ตัน ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดกลาง (ข้าวเจ้า) 7,487 ตัน ข้าวหัก 2,000 ตัน และข้าวเหนียวหัก 100 ตัน ขณะที่อินเดียชนะการประมูลรวม 4,732 ตัน ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดยาว (ข้าวเจ้า) 4,522 ตัน และข้าวสารเมล็ดกลาง (ข้าวเจ้า) 210 ตัน

สำหรับประเทศไทย ชนะการประมูลรวม 2,187 ตัน ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดยาว (ข้าวเจ้า) 1,907 ตัน ข้าวหัก (ข้าวเจ้า) 240 ตัน และข้าวสารเมล็ดยาวเหนียว 40 ตัน

นอกจากนี้ ยังมีข้าวจากปากีสถานชนะการประมูล 1,180 ตัน ขณะที่อุรุกวัยและเวียดนามชนะการประมูลประเทศละ 730 ตัน ไต้หวัน 760 ตัน และศรีลังกา 400 ตัน ส่วนกัมพูชา เมียนมา จีน อาร์เจนตินา และอิตาลี มีปริมาณชนะการประมูลรวม 302 ตัน

สามารถดูผลการประมูลได้จากเอกสารของกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงญี่ปุ่น (MAFF)
https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-140.pdf

ตามรายงานของสำนักข่าว Japan Times นายคาซึโอะ ยานะ (Kazuo Yana) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรคนใหม่ของญี่ปุ่น กล่าวว่า การสร้างหลักประกันให้ราคาสินค้าเกษตรอยู่ในระดับที่เหมาะสมจะเป็นนโยบายสำคัญลำดับแรกด้านการเกษตรของรัฐบาล

รัฐมนตรีเกษตรญี่ปุ่นระบุว่า ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นกำลังทำให้เกษตรกรประสบความยากลำบากในการรักษาระดับผลกำไร รัฐบาลจึงจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถนำรายได้กลับมาลงทุนในภาคการผลิตได้

เท่าที่ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่ตลาดข้าวญี่ปุ่นกำลังเปลี่ยนผ่านจากภาวะอุปทานตึงตัวในช่วงปี 2567-2568 ไปสู่ภาวะที่ปริมาณข้าวในตลาดเพิ่มขึ้นและราคาปรับตัวลดลง โดยราคาข้าวเปลือกเฉลี่ยล่าสุดลดลงต่ำกว่า 3,000 เยน ต่อ 5 กิโลกรัม หรือประมาณ 20.3 ดอลลาร์สหรัฐ และอยู่ที่ 2,971 เยนต่อ 5 กิโลกรัม หรือประมาณ 18.74 ดอลลาร์สหรัฐ ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 13 กันยายน ซึ่งเป็นครั้งแรกในรอบ 2 ปีที่ราคาปรับตัวลดลงต่ำกว่าระดับดังกล่าว

ก่อนหน้านี้ รัฐบาลญี่ปุ่นได้ตัดสินใจซื้อข้าวคืนจำนวน 210,000 ตัน จากข้าวในคลังสำรองที่นำออกจำหน่ายเมื่อปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีฯ ยังไม่ได้ระบุช่วงเวลาที่จะมีการจัดซื้อเพิ่มเติม โดยกล่าวว่าการตัดสินใจจะพิจารณาจากแนวโน้มผลผลิต ตลอดจนภาวะอุปสงค์และอุปทาน พร้อมระบุถึงความจำเป็นในการจัดเตรียมพื้นที่จัดเก็บและดำเนินการจัดซื้ออย่างเป็นระบบ

ปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลญี่ปุ่นลดลงเหลือประมาณ 320,000 ตัน หลังจากมีการนำข้าวออกจากคลังจำนวน 590,000 ตัน เพื่อบรรเทาภาวะขาดแคลนอุปทานก่อนหน้านี้ ซึ่งต่ำกว่าระดับสำรองที่รัฐบาลต้องการรักษาไว้ประมาณ 1 ล้านตัน ขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรญี่ปุ่นคาดการณ์ผลผลิตข้าวปี 2569 อยู่ที่ประมาณ 7.32 ล้านตัน เทียบกับความต้องการบริโภคประมาณ 6.93-7.11 ล้านตัน สะท้อนว่าตลาดยังมีแรงกดดันจากปริมาณข้าวที่เพิ่มขึ้น

ขณะนี้ญี่ปุ่นกำลังเผชิญความท้าทายในการสร้างสมดุลระหว่าง การรักษาราคาข้าวสำหรับผู้บริโภคให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม การสร้างรายได้ที่เพียงพอแก่เกษตรกร และการรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยการเติมข้าวเข้าสู่คลังสำรองของรัฐบาล รวมถึงการจัดซื้อเพิ่มเติมในอนาคต อาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตามสำหรับทิศทางตลาดข้าวภายในประเทศในช่วงหลายเดือนข้างหน้า

ก่อนหน้านี้ สำนักข่าว The Japan Times รายงานว่า รัฐบาลญี่ปุ่นได้เริ่มดำเนินการซื้อคืนข้าวจากตลาดเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่มีการจัดตั้งระบบสำรองข้าวในปัจจุบันเมื่อปีงบประมาณ 2011 โดยรัฐบาลมีเป้าหมายจัดซื้อ

ข้าวจำนวน 210,000 ตันจากผลผลิตปี 2568 เพื่อฟื้นฟูปริมาณข้าวสำรองที่ลดลงจากการระบายข้าวฉุกเฉินในปีที่ผ่านมา

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) เริ่มเจรจากับบริษัทค้าข้าวและองค์กรด้านการเกษตรเมื่อวันที่ 18 กันยายนที่ผ่านมา ก่อนที่จะทำสัญญาจัดซื้อครบจำนวน 210,000 ตันกับผู้จัดส่ง 8 ราย

ในปี 2568 ญี่ปุ่นได้ระบายข้าวจากสต็อกสำรองของรัฐบาลประมาณ 590,000 ตัน ท่ามกลางภาวะอุปทานข้าวตึงตัวและราคาข้าวที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลลดลงเหลือประมาณ 320,000 ตัน จากระดับที่รัฐบาลเห็นว่าเหมาะสมประมาณ 1 ล้านตัน การซื้อคืนข้าวครั้งล่าสุดจึงถือเป็นก้าวแรกของรัฐบาลในการฟื้นฟูสต็อกข้าวสำรองที่ลดลงอย่างมาก

ข้าวที่รัฐบาลซื้อคืนเป็นข้าวจากผลผลิตปี 2568 ซึ่งเป็นข้าวที่ก่อนหน้านี้รัฐบาลได้ระบายออกผ่านการประมูล โดยสหพันธ์สหกรณ์การเกษตรแห่งชาติญี่ปุ่น (National Federation of Agricultural Cooperative Associations) ซึ่งเป็นผู้จัดซื้อข้าวมากกว่าร้อยละ 90 ของข้าวที่นำออกประมูล คาดว่า将有ส่วนสำคัญต่อปริมาณข้าวที่รัฐบาลซื้อคืนในครั้งนี้

นอกจากนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นได้ทำสัญญาจัดซื้อข้าวจากผลผลิตปี 2569 ไว้อีกจำนวน 210,000 ตันแล้ว

รัฐบาลญี่ปุ่นระบุว่า การซื้อคืนข้าวครั้งนี้มีเป้าหมายหลักเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและฟื้นฟูสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาล มากกว่าการมุ่งสนับสนุนราคาข้าวโดยตรง โดยนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นระบุว่า รัฐบาลจะเดินหน้าสะสมข้าวสำรองกลับคืนสู่ระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง พร้อมติดตามสถานการณ์อุปสงค์และอุปทานข้าวอย่างใกล้ชิด

การดำเนินการซื้อคืนครั้งนี้เกิดขึ้นในช่วงที่สถานการณ์อุปทานข้าวภายในประเทศของญี่ปุ่นเริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยสต็อกข้าวภาคเอกชน ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 อยู่ที่ประมาณ 2.43 ล้านตัน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบย้อนหลังได้ตั้งแต่ปี 2547 ขณะเดียวกัน รัฐบาลญี่ปุ่นคาดว่าผลผลิตข้าวในปี 2569 จะอยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของช่วงที่ผ่านมา

การซื้อคืนข้าวจำนวน 210,000 ตันจะทำให้ปริมาณข้าวบางส่วนถูกนำออกจากตลาดการค้า และอาจช่วยสนับสนุนราคาข้าวภายในประเทศในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม รัฐบาลญี่ปุ่นระบุว่า การซื้อดังกล่าวไม่น่าจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อแนวโน้มราคาข้าว

ความสำคัญในระยะยาวของมาตรการนี้อยู่ที่การเริ่มต้นกระบวนการฟื้นฟูสต็อกข้าวสำรองเชิงยุทธศาสตร์ของญี่ปุ่น หลังจากรัฐบาลจำเป็นต้องระบายข้าวออกจากสต็อกในปริมาณสูงผิดปกติในปี 2568

ตามรายงานของ Fortune ระบุว่า ตลาดข้าวของญี่ปุ่นพลิกจากภาวะขาดแคลนอย่างรุนแรงไปสู่ภาวะข้าวส่วนเกินในระดับสูงเป็นประวัติการณ์ภายในเวลาเพียง 2 ปี สะท้อนความผันผวนที่เกิดจากปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศ ความต้องการบริโภคที่เปลี่ยนแปลง และการตอบสนองของเกษตรกรต่อระดับราคา

สภาพอากาศร้อนจัดและภัยแล้งสร้างความเสียหายต่อผลผลิตข้าวในปี 2566 ขณะที่การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและการกักตุนข้าวจากความกังวลของผู้บริโภคทำให้ความต้องการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้สต็อกข้าวภาคเอกชนลดลงจากระดับปกติประมาณ 2 ล้านตัน เหลือประมาณ 1.5 ล้านตัน และผลักดันราคาข้าวถุงขนาด 5 กิโลกรัมจากประมาณ 2,000 เยน หรือราว 12.70 ดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงต้นปี 2567 ขึ้นไปแตะระดับสูงสุดประมาณ

4,300 เยน หรือราว 27.30 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2568 รัฐบาลญี่ปุ่นจึงนำเข้าข้าวจากคลังสำรองฉุกเฉินออกมาใช้เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่มีการจัดตั้งระบบสำรองข้าวในปี 2538

ราคาข้าวที่อยู่ในระดับสูงส่งผลให้เกษตรกรเพิ่มการผลิตอย่างมาก โดยสต็อกข้าวภาคเอกชนฟื้นตัวขึ้นมาอยู่ที่ 2.43 ล้านตัน ในช่วงกลางปี 2569 และกระทรวงเกษตรคาดว่าปริมาณข้าวส่วนเกินจะเพิ่มขึ้นอีก ขณะที่ราคาข้าวลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 3,300 เยน หรือราว 21 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อ 5 กิโลกรัม ขณะที่รัฐบาลได้ดำเนินการจัดซื้อข้าวจำนวน 210,000 ตัน เพื่อเติมปริมาณข้าวสำรองที่ลดลง

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังคงเป็นปัจจัยที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยภัยแล้งในภาคตะวันตกของญี่ปุ่นและอุทกภัยในช่วงฤดูร้อนที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องกำลังส่งผลกระทบต่อผลผลิต และส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้พันธุ์ข้าวที่ทนต่ออุทกภัยสูงมากขึ้น ขณะเดียวกัน การลดลงของแรงงานภาคเกษตรจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย และการปล่อยพื้นที่เกษตรที่เพาะปลูกได้ยากให้รกร้าง ก่อให้เกิดความท้าทายต่ออุปทานข้าวในระยะยาว

ภาวะขาดแคลนข้าวยังกลายเป็นประเด็นด้านการค้ากับสหรัฐฯ โดยญี่ปุ่นมีการนำเข้าข้าว 770,000 ตันต่อปี ภายใต้โควตาปลอดภาษีขององค์การการค้าโลก (WTO) และในอดีตสหรัฐฯ เป็นแหล่งจัดหาข้าวประมาณครึ่งหนึ่งของปริมาณดังกล่าว ขณะที่ข้อตกลงการค้าระหว่างสหรัฐฯ และญี่ปุ่นในปี 2568 ได้เพิ่มปริมาณการซื้อข้าวจากสหรัฐฯ ของญี่ปุ่นขึ้น ร้อยละ 75 ตามรายงานของ Fortune

แม้ราคาข้าวจะปรับลดลง แต่ครัวเรือนญี่ปุ่นยังคงเผชิญแรงกดดันจากราคาอาหารโดยรวมที่สูงขึ้น โดย The Times รายงานว่า ราคาสินค้าหลายประเภท เช่น ปลาทูน่า กะหล่ำปลี และชาเขียว ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก ส่งผลให้ผู้บริโภคหันไปเลือกอาหารที่มีราคาถูกกว่า เช่น เต้าหู้ ไข่ พาสต้า และเบะหมี่

เงินเยนที่อ่อนค่าลงยังเพิ่มแรงกดดันดังกล่าว เนื่องจากทำให้ต้นทุนสินค้านำเข้าสูงขึ้น แม้ในอีกด้านหนึ่งจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวก็ตาม การผสมผสานระหว่างความเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศ ภาคเกษตรกรรมที่มีแรงงานสูงวัย การผลิตที่ผันผวน และต้นทุนอาหารสำหรับผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น ทำให้การบริหารจัดการตลาดข้าวของญี่ปุ่นมีความซับซ้อนมากขึ้น

ที่มา Oryza.com

เกาหลีใต้

บริษัท Agro Fisheries & Food Trade Corporation (KAFTC) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเกาหลีใต้ ได้ประกาศผลการประมูลข้าวภายใต้โควตาภาษี (Tariff Rate Quota: TRQ) ครั้งที่ 7 ประจำปี 2569 ซึ่งปิดรับข้อเสนอเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2569 ตามประกาศที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน

ตามประกาศดังกล่าว เกาหลีใต้จัดสรรข้าวจากการประมูลครั้งที่ 7 รวม 114,833 ตัน โดย จีน ได้รับการจัดสรรข้าวกล้องเมล็ดสั้น (short-grain brown rice) จำนวน 57,222 ตัน ในราคาที่ชนะการประมูลอยู่ระหว่าง 899.40–904.91 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ขณะที่สหรัฐอเมริกาได้รับการจัดสรรข้าวสารและข้าวกล้องเมล็ดกลาง (medium-grain milled and brown rice) รวม 36,111 ตัน ในราคาที่ชนะการประมูลระหว่าง 856.03–1,048.02 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

สำหรับเวียดนามได้รับการจัดสรรข้าวหักเมล็ดยาว (long-grain broken rice) จำนวน 10,000 ตัน ในราคา 435.90 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ส่วนประเทศไทย ได้รับการจัดสรรรวม 11,500 ตัน ประกอบด้วย ข้าวหักเมล็ดยาว (long-grain broken rice) จำนวน 11,000 ตัน ในราคาที่ชนะการประมูล 481.50 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และข้าวหอม (aromatic rice) จำนวน 500 ตัน ในราคาที่ชนะการประมูล 1,193.00 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ทั้งนี้ ผลการประมูลครั้งดังกล่าวสะท้อนว่า ไทยยังคงได้รับการจัดสรรข้าวเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ภายใต้ระบบ TRQ โดยประเภทข้าวที่ไทยได้รับการจัดสรรครอบคลุมทั้งข้าวหักเมล็ดยาวและข้าวหอม และมีช่วงราคาประมูลแตกต่างกันตามประเภทและคุณลักษณะของข้าว

ตามรายงานของ The Korea Times ระบุว่า ข้าวเมล็ดยาวที่พัฒนาในเกาหลีใต้กำลังได้รับการนำไปใช้ในภาคธุรกิจบริการอาหารเพิ่มขึ้น โดยร้าน Chipotle ในกรุงโซลเลือกใช้ข้าวพันธุ์อินดิกา (indica) ที่พัฒนาขึ้นภายในประเทศ สะท้อนถึงความสนใจที่เพิ่มขึ้นต่อข้าวเมล็ดยาวในเกาหลีใต้

ข้าวพันธุ์ดังกล่าวมีชื่อว่า IPS พัฒนาโดย ชินจุงฮยอน (Chin Joong-hyun) ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยเซจง (Sejong University) และปลูกในเมืองแฮนัม จังหวัดชอลลาใต้ (South Jeolla Province) โดยแตกต่างจากข้าวเมล็ดสั้นแบบดั้งเดิมของเกาหลีใต้ เนื่องจาก IPS มีเมล็ดเรียวยาวและมีลักษณะเหนียวน้อยกว่า จึงเหมาะสำหรับอาหารประเภทต่างๆ เช่น ข้าวในซามเบอร์ริโต ข้าวผัด ข้าวพิลาฟ และแกงกะหรี่

Chipotle ซึ่งเปิดร้านอาหารแห่งแรกในเอเชียที่กรุงโซล ได้นำข้าวพันธุ์ดังกล่าวมาใช้ในเมนูอาหาร ทำให้ข้าวพันธุ์ที่พัฒนาภายในประเทศมีช่องทางใหม่ในการเข้าสู่ตลาดธุรกิจบริการอาหาร

ข้าวพันธุ์ IPS ได้รับการพัฒนาส่วนหนึ่งเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางการเกษตร รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ น้ำท่วม และการขาดแคลนปุ๋ย การเพาะปลูกเชิงพาณิชย์เริ่มขึ้นในเมืองแฮนัมในปี 2564 โดยได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลเมืองแฮนัมและบริษัทด้านการเกษตรในท้องถิ่น

นอกจากนี้ ยังมีการตลาดข้าวพันธุ์ดังกล่าวแก่ผู้บริโภคชาวเกาหลีผ่านช่องทางค้าปลีกออนไลน์ ขณะที่ยังมีความพยายามขยายพื้นที่เพาะปลูกและการนำข้าวเมล็ดยาวไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

เกาหลีใต้ยังเร่งดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์ข้าวเมล็ดยาว โดยโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และดำเนินการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 2568 ด้วยงบประมาณ 19,000 ล้านวอน หรือประมาณ 14 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาพันธุ์ข้าวและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้สามารถผลิตข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพจนถึงปี 2572

การที่ธุรกิจบริการอาหาร เช่น Chipotle หันมาใช้ข้าวพันธุ์ IPS สะท้อนถึงความพยายามในวงกว้างของเกาหลีใต้ในการกระจายรูปแบบการบริโภคและการผลิตข้าวให้มีความหลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากข้าวเมล็ดสั้นแบบดั้งเดิมของประเทศ ขณะเดียวกันยังเปิดโอกาสให้ภาคการผลิตข้าวเมล็ดยาวของเกาหลีใต้ขยายตัวได้มากขึ้น

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นแตะระดับสูงสุดในรอบกว่าหนึ่งปี เนื่องจากปริมาณฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ก่อให้เกิดความกังวลต่อผลผลิตข้าวของประเทศในปีนี้ โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% ของอินเดีย (Indian Parboiled Rice) ปรับขึ้นมาอยู่ที่ 378-382 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568 เพิ่มขึ้นจากระดับ 375-381 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในสัปดาห์ก่อนหน้านี้ ขณะที่ราคาข้าวขาว

5% ของอินเดีย (Indian White Rice) ข้าวหัก อยู่ที่ 382-386 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 372-377 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้าข้าวรายหนึ่งในเมืองโกลกาตา (Kolkata) กล่าวว่า การปรับตัวสูงขึ้นของราคาข้าวส่งผลให้ผู้ซื้อชะลอการซื้อชั่วคราว โดยรอให้ราคาปรับลดลงอีกครั้ง

เจ้าหน้าที่ในอุตสาหกรรมข้าวระบุว่า คาดว่าผลผลิตข้าวของอินเดียในปีนี้จะลดลง ซึ่งจะเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 10 ปี และเป็นการลดลงมากที่สุดในรอบเกือบ 20 ปี เนื่องจากปริมาณฝนในช่วงฤดูเพาะปลูกข้าวต่ำกว่าระดับปกติ ซึ่งอาจส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง

สำนักข่าว BigMint Bureau รายงานว่า ราคาข้าวในรัฐอานธรประเทศพุ่งแรง หลังพื้นที่ปลูกข้าวเปลือกลดลงกตันอุปทาน โดยราคาข้าวพันธุ์ดีในตลาดค้าปลีกท้องถิ่นแตะ 70-73 รูปี/กก. ขณะที่ความกังวลต่อผลผลิตและอุปสงค์ที่แข็งแกร่งหนุนราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้น

ราคาข้าวในรัฐอานธรประเทศ (Andhra Pradesh) ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา โดยราคาข้าวสายพันธุ์ที่บริโภคกันทั่วไปเพิ่มขึ้นท่ามกลางความกังวลเกี่ยวกับปริมาณข้าวเปลือกก่อนเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปี (Kharif) รุ่นใหม่

ที่เมืองวิชัยวาทะ (Vijayawada) ราคาข้าวบรรจุถุงขนาด 26 กิโลกรัม ปรับเพิ่มขึ้นจากระดับต่ำกว่า 1,400 รูปี/ถุงในเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน เป็นประมาณ 1,600 รูปีในเดือนสิงหาคม และเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 1,750 รูปีในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนกันยายน ขณะที่ข้าวพันธุ์ดี (Fine-variety rice) มีราคาจำหน่ายในตลาดค้าปลีกท้องถิ่นอยู่ที่ประมาณ 70-73 รูปี/กิโลกรัม

รัฐอานธรประเทศมีปริมาณการบริโภคข้าวประมาณ 600,000 ตันต่อเดือน ขณะที่ครัวเรือนที่มีสมาชิก 4 คน คาดว่าต้องการข้าวอย่างน้อย 25 กิโลกรัมต่อเดือน

การปรับตัวสูงขึ้นของราคาข้าวเกิดขึ้นท่ามกลางความกังวลเกี่ยวกับพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกที่ลดลงในฤดูข้าวนาปีปัจจุบัน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากภาวะเอลนีโญ การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปี และคำแนะนำของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้เกษตรกรพิจารณาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน

แม้ในหลายพื้นที่ที่มีน้ำเพียงพอจะดำเนินการปักดำแล้วเสร็จ แต่ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของต้นข้าวและแนวโน้มผลผลิตในช่วงเก็บเกี่ยว ปัจจัยด้านอุปทานดังกล่าวส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดค้าส่งและตลาดค้าปลีกปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ราคาข้าวในบางการประเมินอย่างเป็นทางการยังคงอยู่ต่ำกว่า 63 รูปี/กิโลกรัม ขณะที่ราคาในตลาดเสรีปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับฤดูข้าวนาปีปัจจุบัน มีรายงานว่ามีการปักดำดำเนินการแล้วในพื้นที่ 1.272 ล้านเฮกตาร์ จากเป้าหมาย 1.514 ล้านเฮกตาร์ หรือคิดเป็นประมาณ 84% ของเป้าหมาย

รัฐอานธรประเทศมีบัตรสวัสดิการข้าวมากกว่า 14.8 ล้านบัตร ครอบคลุมผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่า 43.2 ล้านคน ซึ่งได้รับข้าวเป็นรายเดือนผ่านระบบการกระจายสินค้าเพื่อสาธารณะ (Public Distribution System: PDS)

ทั้งนี้ ภายใต้ระบบ PDS ผู้มีสิทธิได้รับธัญพืชอาหารในอัตรา 5 กิโลกรัมต่อคนต่อเดือน ขณะที่ครัวเรือนภายใต้โครงการ Antyodaya Anna Yojana จะได้รับข้าวในปริมาณคงที่ 35 กิโลกรัมต่อบัตรต่อเดือน ความต้องการข้าวผ่านระบบ PDS อยู่ที่ประมาณ 216,000 ตันต่อเดือน โดยคำนวณจากผู้ได้รับสิทธิประมาณ 43.1 ล้านคน ซึ่งได้รับข้าวในอัตรา 5 กิโลกรัมต่อคน

จากความกังวลเกี่ยวกับการปรับตัวสูงขึ้นของราคาอาหาร รัฐบาลรัฐอานธรประเทศได้ขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลกลางเพื่อช่วยรักษาเสถียรภาพราคา

ขณะเดียวกัน กระทรวงจัดหาอาหารและสินค้าจำเป็น (Civil Supplies Department) ได้ประกาศแผนจำหน่ายข้าวผ่าน Rythu Bazaars ในราคา 52 รูปี/กิโลกรัม โดยแต่ละครอบครัวสามารถซื้อได้สูงสุด 10 กิโลกรัมต่อบัตร Aadhaar อย่างไรก็ตาม ปริมาณข้าวที่มีจำหน่ายและคุณภาพข้าวในจุดจำหน่ายดังกล่าวยังไม่เพียงพอ รัฐบาลยังคงจัดสรรข้าวผ่านช่องทาง PDS ที่มีอยู่ให้แก่ผู้ได้รับสิทธิตามเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง

สำหรับแนวโน้มในช่วงหลายสัปดาห์ข้างหน้า ราคาข้าวในรัฐอานธรประเทศมีแนวโน้มยังคงอ่อนไหวต่อปริมาณข้าวจากผลผลิตใหม่ การรับซื้อข้าวเปลือก ผลผลิตต่อไร่ และความต้องการบริโภคในตลาดค้าปลีก

การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกและความกังวลเกี่ยวกับปริมาณผลผลิตที่จะเข้าสู่ตลาด อาจเป็นปัจจัยสนับสนุนราคาข้าวให้อยู่ในระดับสูง ขณะที่ปริมาณข้าวจากผลผลิตใหม่ของฤดูข้าวนาปีที่ทยอยเข้าสู่ตลาดมากขึ้น อาจช่วยบรรเทาแรงกดดันด้านราคาได้บางส่วน ทั้งนี้ ความรวดเร็วในการรับซื้อข้าวเปลือกของภาครัฐ และปริมาณข้าวที่จำหน่ายในราคาสubsidy จะยังคงเป็นปัจจัยสำคัญต่อทิศทางราคาข้าวของรัฐอานธรประเทศในระยะต่อไป

ตามรายงานของ The New Indian Express กระทรวงอาหารและการกระจายสินค้าสาธารณะของอินเดีย (Ministry of Food and Public Distribution) ได้สั่งการให้ 23 รัฐและดินแดนสหภาพ เพิ่มความเข้มงวดในการดำเนินการเมื่อพบปริมาณข้าวเปลือกและข้าวในสต็อกที่เก็บรักษาไว้กับโรงสีข้าวมีปริมาณขาดหาย

ภายใต้แนวทางปฏิบัติงานมาตรฐาน (Standard Operating Procedure: SOP) ฉบับปรับปรุง ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 23 กันยายน รัฐต่างๆ ได้รับคำสั่งให้ดำเนินการแจ้งความ (FIR) ต่อโรงสีที่ผิดนัดหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด และเรียกคืนมูลค่าข้าวที่ขาดหายในอัตรา 2 เท่าของต้นทุนการจัดซื้อข้าว CMR (Custom Milled Rice) พร้อมดอกเบี้ยในอัตรา 12% ต่อปี นอกจากนี้ โรงสีที่ถูกพิจารณาว่ามีความรับผิดชอบต่อการขาดหายของสต็อก อาจถูกระงับสิทธิ์ในการรับงานสีข้าวให้ภาครัฐเป็นระยะเวลา 2 ปี

องค์การอาหารแห่งชาติ (Food Corporation of India; FCI) และหน่วยงานของรัฐได้รับคำสั่งให้ร่วมกันดำเนินการตรวจสอบสต็อกทางกายภาพ (physical verification) เพื่อยืนยันปริมาณข้าวเปลือกและข้าวที่มีอยู่จริงโดย SOP ฉบับปรับปรุงมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความรับผิดชอบและการตรวจสอบสต็อกข้าวเปลือกและข้าวของรัฐบาลที่จัดเก็บอยู่ในโรงสี ทั้งนี้ข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกบรรจุไว้ในสัญญาหรือข้อตกลงที่ทำกับโรงสีข้าวด้วย

อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวสร้างความกังวลให้แก่ผู้ประกอบการโรงสีข้าว โดยเฉพาะในรัฐปัญจาบ ซึ่งเรียกร้องให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับใช้พิจารณาปริมาณสต็อกที่ขาดหาย ผู้ประกอบการโรงสีระบุว่า การเปลี่ยนแปลงของความชื้น การจัดเก็บเป็นเวลานาน การสูญเสียระหว่างการตากหรืออบแห้ง ความแตกต่างของพันธุ์ข้าว ปริมาณข้าวหัก และความแตกต่างของอัตราการสีข้าว ล้วนสามารถทำให้เกิดความแตกต่างทางเทคนิคของปริมาณข้าวได้ และไม่ควรถูกถือเป็นการขาดหายทางกายภาพหรือการยกยอกโดยอัตโนมัติ

ผู้ประกอบการโรงสียังเรียกร้องให้การประเมินสต็อkcำนึงถึงข้าวหัก ข้าวที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และผลพลอยได้อื่นๆ จากกระบวนการสีข้าว ที่ยังคงเหลืออยู่ภายในโรงสีด้วย ประเด็นดังกล่าวมีความสำคัญเป็นพิเศษก่อนเข้าสู่ฤดูรับซื้อข้าวฤดูใหม่ โดยรัฐบาลกลางอินเดียประเมินปริมาณข้าวเปลือกที่คาดว่าจะจัดซื้อภายใต้ฤดูกาลตลาดคาริฟ (Kharif Marketing Season: KMS) 2569/70 ไว้ที่ 70.8864 ล้านตัน

ขณะเดียวกัน รัฐบาลกำลังนำข้อกำหนดที่เข้มงวดยิ่งขึ้นสำหรับ “ข้าวปรับปรุงคุณภาพ (Improved Rice)” มาใช้ โดยกำหนดให้ข้าวดิบ (raw rice) มีข้าวหักได้ไม่เกิน 10% และข้าวนึ่ง (parboiled rice) มีข้าวหักได้ไม่เกิน 5% เมื่อเทียบกับเกณฑ์เดิมที่กำหนดไว้ที่ 25% และ 16% ตามลำดับ

ระบบการตรวจสอบสต็อกที่เข้มงวดขึ้นนี้อาจเพิ่มแรงกดดันต่อโรงสีในการรักษาบัญชีและข้อมูลสต็อกข้าวของรัฐบาลให้ถูกต้องครบถ้วน และอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการสีข้าวและการรับซื้อ หากเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับอัตราการใช้ การสูญเสียระหว่างการจัดเก็บ และการหักลดจากประเด็นด้านคุณภาพ มาตรการดังกล่าวเกิดขึ้นท่ามกลางความตึงเครียดในวงกว้างระหว่างผู้ประกอบการโรงสีข้าวกับรัฐบาลในประเด็นค่าบริการสีข้าว ต้นทุนการจัดเก็บ และการบังคับใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับข้าวปรับปรุงคุณภาพ

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (India Meteorological Department: IMD) ว่า อินเดียมีปริมาณฝนมรสุมสะสม 713.3 มิลลิเมตร (มม.) ในช่วงวันที่ 1 มิถุนายน-23 กันยายน 2569 เทียบกับค่าเฉลี่ยปกติที่ 837.7 มม. ส่งผลให้ปริมาณฝนทั่วประเทศ ต่ำกว่าค่าปกติ 15%

ปริมาณฝนยังคงขาดแคลนอย่างชัดเจนในพื้นที่คาบสมุทรตอนใต้ (South Peninsular) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (East & Northeast) โดยทั้งสองภูมิภาคมีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติ 26% ขณะที่พื้นที่ ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (North-West) มีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติ 11% และภาคกลาง (Central India) ต่ำกว่าค่าปกติ 5%

แม้ปริมาณฝนโดยรวมทั่วประเทศจะต่ำกว่าค่าปกติ แต่ IMD จัดให้ปริมาณฝนสะสมของ อินเดียโดยรวม ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ และภาคกลาง อยู่ในระดับ “ปกติ (Normal)” เนื่องจากตามเกณฑ์ของ IMD ปริมาณฝนที่มีความเบี่ยงเบนจากค่าปกติระหว่าง -19% ถึง +19% ยังคงจัดอยู่ในกลุ่มปกติ

ในทางตรงกันข้าม พื้นที่คาบสมุทรตอนใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถูกจัดอยู่ในระดับ “ฝนต่ำกว่าปกติ (Deficient)” เนื่องจากมีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติระหว่าง 20%-59%

สำหรับปริมาณฝนสะสมรายภูมิภาค พบว่า คาบสมุทรตอนใต้ มีปริมาณฝน 503.8 มม. เทียบกับค่าปกติ 677.4 มม. ขณะที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณฝน 961.9 มม. เทียบกับค่าปกติ 1,307.4 มม. ส่วนภาคกลาง มีปริมาณฝนสะสม 900.6 มม. เทียบกับค่าปกติ 950.2 มม. ขณะที่ ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ มีปริมาณฝนสะสม 513.1 มม. เทียบกับค่าปกติ 573.4 มม.

สถานการณ์ฝนที่ต่ำกว่าค่าปกติในบางภูมิภาค โดยเฉพาะพื้นที่คาบสมุทรตอนใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมสำคัญของอินเดีย เป็นปัจจัยที่ควรติดตาม เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำสำหรับการเพาะปลูกและแนวโน้มผลผลิตพืชเกษตร รวมถึงข้าว ในช่วงฤดูการผลิตปัจจุบัน

ตามรายงานของ Sangri Today ปริมาณฝนมรสุมของอินเดียอยู่ที่ต่ำกว่าค่าปกติ 15% ส่งผลให้เกิดความกังวลต่อผลผลิตข้าวและปริมาณน้ำสำหรับฤดูราบี (Rabi) ที่กำลังจะมาถึง ขณะที่ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและความชื้นในดินลดลง ซึ่งอาจกระทบต่อผลผลิต โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีฝนตกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอย่างมาก

ภาคอุตสาหกรรมประเมินว่า ผลผลิตข้าวของอินเดียในปี 2569 อาจลดลงประมาณ 10 ล้านตัน หรือ 6.5% จากระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ของปีก่อน เนื่องจากการกระจายตัวของฝนมรสุมไม่สม่ำเสมอและปริมาณน้ำที่มีอยู่ลดลง อย่างไรก็ตาม อินเดียยังมีสต็อกข้าวในระดับสูง โดย ณ วันที่ 1 กันยายน คาดว่ามีข้าวคงคลัง รวมถึงข้าวเปลือกที่ยังไม่ได้สี (unmilled paddy) ประมาณ 59.6 ล้านตัน ซึ่งช่วยรองรับความต้องการภายในประเทศและการส่งออกได้ ทำให้ผลผลิตที่ลดลงยังไม่ส่งผลให้ปริมาณข้าวส่วนเกินสำหรับการส่งออกตึงตัวในทันที

หากฝนยังคงต่ำกว่าปกติและราคาข้าวภายในประเทศปรับตัวสูงขึ้น นโยบายการส่งออกของอินเดียอาจได้รับการจับตามองมากขึ้น โดยตลาดกำลังติดตามว่ารัฐบาลจะดำเนินมาตรการเพื่อรักษาอุปทานภายในประเทศหรือไม่ หากแนวโน้มผลผลิตแย่ลง

ขณะนี้ ยังไม่มีการยืนยันมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวเพิ่มเติม โดยสต็อกที่อยู่ในระดับสูงยังเป็นปัจจัยรองรับสถานการณ์ แต่หากผลผลิตลดลงมากกว่าคาด หรือปริมาณน้ำลดลงต่อเนื่อง อาจเพิ่มแรงกดดันให้รัฐบาลต้องจัดลำดับความสำคัญในการดูแลอุปทานภายในประเทศ

สถานการณ์ฝนมรสุมจึงยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตามต่อไป เนื่องจากอาจส่งผลต่อผลผลิตข้าว ราคาภายในประเทศ และนโยบายการส่งออกของอินเดีย ในช่วงหลายเดือนข้างหน้า

บทบรรณาธิการที่เผยแพร่ใน The Hindu BusinessLine เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2569 ระบุว่า ภาคการผลิตข้าวและสถานการณ์น้ำของอินเดียกำลังเผชิญความกังวลเพิ่มขึ้น หลังจากปริมาณฝนมรสุมในปีนี้อาจต่ำกว่าปกติร้อยละ 15 ประกอบกับพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกในฤดูคาริฟ (Kharif) ลดลง

บทบรรณาธิการระบุว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกลดลงมากกว่า 1.6 ล้านเฮกตาร์ เหลือ 42.7 ล้านเฮกตาร์ โดยรัฐกรณาฏกะ (Karnataka) และรัฐเตลังคานา (Telangana) มีสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่ที่ลดลงทั้งหมด ขณะที่นักวิเคราะห์ตลาดคาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวเปลือกฤดูคาริฟอาจลดลงอย่างน้อย 10 ล้านตันจากปีก่อน ซึ่งมีผลผลิตอยู่ที่ 124.5 ล้านตัน

นอกจากข้าวแล้ว ฝนที่ตกไม่ตรงตามช่วงเวลาและภาวะขาดแคลนความชื้นในดินยังส่งผลกระทบต่อพืชผลทางการเกษตรชนิดอื่น ๆ รวมถึงถั่วตุ๋น (Tur) ในรัฐกรณาฏกะ ขณะเดียวกัน เกษตรกรอาจไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากราคาสินค้าอาหารที่ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากราคาขายส่งของพืชตระกูลถั่วและพืชน้ำมันหลายชนิดมักอยู่ต่ำกว่าราคาประกันขั้นต่ำ (Minimum Support Price: MSP)

แม้คาดว่าผลผลิตข้าวจะลดลง แต่สถานการณ์ความมั่นคงทางอาหารของอินเดียยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างมั่นคง เนื่องจากปริมาณข้าวในสต็อกสำรองเพื่อเป็นกันชน (Rice Buffer Stocks) คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 60 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม บทบรรณาธิการแสดงความกังวลเกี่ยวกับระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำและแรงกดดันต่อทรัพยากรน้ำใต้ดิน พร้อมเสนอว่า รัฐบาลจำเป็นต้องสร้างสมดุลระหว่างการให้ความช่วยเหลือด้านภัยแล้ง การใช้น้ำ และความต้องการใช้น้ำสำหรับฤดูเพาะปลูกพืชฤดูร่าปี (Rabi) ที่กำลังจะมาถึง

บทบรรณาธิการยังตั้งคำถามเกี่ยวกับการจัดสรรข้าวหักจำนวน 7.2 ล้านตันเพื่อใช้ในการผลิตเอทานอล ในช่วงเวลาที่อุปทานข้าวอาจมีแนวโน้มตึงตัว โดยข้อมูลจากสมาคมผู้กลั่นสุราแห่งอินเดีย (All India Distillers' Association) ระบุว่า ข้าวจากบริษัทอาหารแห่งอินเดีย (Food Corporation of India: FCI) คิดเป็นประมาณร้อยละ 22 ของวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเอทานอล ขณะที่ข้าวโพดมีสัดส่วนร้อยละ 46

บทบรรณาธิการเสนอว่า รัฐบาลอาจพิจารณาทบทวนข้อกำหนดการผลิตเอทานอลในช่วงที่ปริมาณข้าวมีจำกัด เพื่อให้การใช้ข้าวเป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอลสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านอุปทานอาหาร

ในระยะยาว บทบรรณาธิการเห็นว่า การขาดแคลนผลผลิตในปัจจุบันไม่ควรเป็นเหตุให้ยุติความพยายามในการปรับเปลี่ยนจากการปลูกข้าวซึ่งใช้น้ำในปริมาณมาก โดยเสนอให้รักษาปริมาณข้าวในสต็อกสำรองให้อยู่สูงกว่าประมาณ 40 ล้านตัน ส่งเสริมการเพาะปลูกธัญพืชขนาดเล็ก เช่น มิลเลต (Millets) และสนับสนุนการปลูกข้าวเปลือกด้วยวิธีการที่ใช้น้ำน้อยลงและใช้ปัจจัยการผลิตลดลง

สถานการณ์ฝนมรสุมที่ขาดแคลนและพื้นที่ปลูกข้าวฤดูคาร์ฟที่ลดลงอาจส่งผลกระทบต่อแนวโน้มผลผลิตข้าวของอินเดียในฤดูกาลดังกล่าว โดยนักวิเคราะห์ตลาดคาดการณ์ว่าผลผลิตอาจลดลงอย่างน้อย 10 ล้านตันจากปีก่อน อย่างไรก็ตาม อินเดียยังมีข้าวในสต็อกสำรองประมาณ 60 ล้านตัน ซึ่งช่วยรองรับความมั่นคงทางอาหารในระยะสั้นได้ในระดับหนึ่ง

ขณะเดียวกัน การจัดสรรข้าวหักเพื่อผลิตเอทานอลจำนวน 7.2 ล้านตันอาจถูกนำกลับมาพิจารณาในกรณีที่อุปทานข้าวตึงตัวมากขึ้น ส่วนในระยะยาว แนวทางส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยและการลดการพึ่งพาการปลูกข้าวในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดด้านน้ำ เป็นประเด็นสำคัญต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและความมั่นคงทางอาหารของอินเดีย

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานว่า อินเดียเตรียมนำเสนอข้าวประมาณ 200 สายพันธุ์ในงาน Bharat International Rice Conference 2026 โดยอินเดียเตรียมนำเสนอข้าวสายพันธุ์เชิงพาณิชย์ทั้งของอินเดียและต่างประเทศประมาณ 200 สายพันธุ์ ในงานประชุมข้าวนานาชาติ Bharat International Rice Conference (BIRC) 2026 ที่กรุงนิวเดลี ระหว่างวันที่ 23-25 ตุลาคม 2569 เพื่อสนับสนุนการเปรียบเทียบสายพันธุ์ข้าวและขยายตลาดส่งออกข้าวของอินเดีย

ภายในงานจะมีการจัดทำคลังข้อมูลข้าวโลก (Global Rice Archive) ซึ่งออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้ซื้อข้าวระหว่างประเทศสามารถเปรียบเทียบสายพันธุ์ข้าวจากลักษณะเมล็ด ลักษณะปรากฏ รูปแบบการแปรรูป และแหล่งกำเนิด รวมถึงสามารถติดต่อผู้ส่งออกข้าวของอินเดียได้โดยตรง

คลังข้อมูลดังกล่าวจะนำเสนอข้าวสายพันธุ์จากต่างประเทศ ได้แก่ ข้าวอาร์โบริโอ (Arborio) ของอิตาลี ข้าวหอมมะลิ (Jasmine) และข้าวเหนียว กข. 6 (Glutinous RD6) ของไทย รวมถึงข้าวญี่ปุ่นสำหรับทำซูชิ ควบคู่ไปกับข้าวสายพันธุ์ของอินเดีย เช่น ข้าวบาสมาติ ข้าวหอม ข้าวดำ ข้าวแดง และข้าวสายพันธุ์ท้องถิ่นจากภูมิภาคต่างๆ

ข้าวเชิงพาณิชย์ของอินเดียที่จะนำมาจัดแสดงประกอบด้วยข้าวบาสมาติสายพันธุ์ 1121, 1718, 1509 และ 1401 รวมถึงข้าว Pusa Basmati, Sugandha, Sharbati, PR-11, PR-14, Parmal และ Sona Masoori โดยนำเสนอในรูปแบบข้าวดิบ ข้าวึ่ง ข้าวสุกกึ่งหนึ่ง (Sella) และข้าวสุกกึ่งหนึ่งสีทอง (Golden-Sella)

นอกจากนี้ ยังมีการจัดแสดงข้าวสายพันธุ์ท้องถิ่นของอินเดีย ได้แก่ Navara, Seeraga Samba, Mappillai Samba, Karuppu Kavuni, Chakhao Black Rice, Joha, Kalanamak, Chinnor, Ambemohar และ Mushbudji

สหพันธ์ผู้ส่งออกข้าวแห่งอินเดีย (Indian Rice Exporters' Federation) ระบุว่า โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อช่วยขยายตะกร้าสินค้าส่งออกข้าวของอินเดียให้ครอบคลุมสายพันธุ์และตลาดที่หลากหลายมากกว่ากลุ่มข้าวที่มีการค้าขายอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการส่งเสริมข้าวชนิดพิเศษ ข้าวหอม และข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติ (Non-Basmati Rice)

สมาคมเทคโนโลยีชีวภาพสัมพันธ์ (The Biotechnology Alliance Association; BAA) รายงานว่า นักวิจัยจากอินเดียประสบความสำเร็จในการพัฒนาสายพันธุ์ข้าวด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งสามารถเพิ่มผลผลิตได้ระหว่าง ร้อยละ 36 ถึง 82 ภายใต้สภาวะแห้งแล้ง ผลการศึกษานี้ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร *Indian Journal of Genetics and Plant Breeding* โดยมีการประเมินสายพันธุ์ข้าวจำนวน 40 สายพันธุ์ที่ได้รับการถ่ายทอดชุดยีนต้านทานความแห้งแล้ง (QTLs) จำนวน 4 ยีนร่วมกัน เข้าสู่ข้าวพันธุ์ยอดนิยมน้อยอย่าง DRR Dhan 50 ทั้งนี้ มีสายพันธุ์ที่โดดเด่นจำนวน 5 สายพันธุ์ นำโดย QTV 108-4 และ QTV 108-3 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทนทาน

ต่อสภาวะขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรงได้อย่างยอดเยี่ยม อีกทั้งยังมีความเสถียรทางพันธุกรรมสูง ทำให้คุณสมบัติในการต้านทานดังกล่าวสามารถถ่ายทอดไปยังรุ่นลูกหลานได้อย่างมั่นคงและเชื่อถือได้

ความสำเร็จนี้อาศัยเทคนิคการผสมพันธุ์แบบดั้งเดิม โดยการรวมยีนควบคุมลักษณะเชิงปริมาณ (Quantitative Trait Loci หรือ QTL) มากกว่าการใช้เทคนิคพันธุวิศวกรรมหรือการดัดแปลงทางพันธุกรรมแบบทรานส์เจนิค (transgenic modification) เนื่องจากไม่มีการนำยีนจากภายนอกเข้ามา พันธุ์ข้าวใหม่เหล่านี้จึงหลีกเลี่ยงความล่าช้าด้านกฎระเบียบที่มักเกิดขึ้นกับพืชดัดแปลงพันธุกรรมในอินเดีย วิธีการแบบดั้งเดิมนี้เป็นทางลัดที่สำคัญในการส่งมอบเมล็ดพันธุ์ที่ทนต่อสภาพอากาศโดยตรง ให้กับเกษตรกรที่เผชิญกับสภาพอากาศแปรปรวนโดยไม่ต้องรอการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการดัดแปลงพันธุกรรมระดับชาติ

นวัตกรรมนี้มีศักยภาพสูงในการนำไปประยุกต์ใช้กับการเกษตรแบบอาศัยน้ำฝน ทั้งในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคกลางของอินเดีย รวมถึงในภูมิภาคที่เสี่ยงต่อภาวะภัยแล้งทั้งในทวีปแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยการระบุลักษณะสำคัญทางพันธุกรรม เช่น ความสมบูรณ์ของดอกย่อย (spikelet fertility) และดัชนีผลผลิต (harvest index) ที่มียุทธศาสตร์จาก Malla Reddy University, ICAR-Indian Institute of Rice Research (Hyderabad), Central Agricultural University และ ICAR-National Institute for Plant Biotechnology ได้จัดทำแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและสามารถขยายผลได้จริง สำหรับโครงการปรับปรุงพันธุ์พืชในระดับนานาชาติ ซึ่งมุ่งสร้างความมั่นคงทางอาหารของโลกท่ามกลางความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงขึ้น

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

ตามข้อมูลที่รวบรวมโดย Arif Habib Limited (AHL) ระบุว่า ปริมาณส่งออกข้าวในเดือนสิงหาคม 2569 เพิ่มขึ้น 22% เมื่อเทียบกับรายปี แตะระดับ 308,000 ตัน ขณะที่รายได้จากการส่งออกเพิ่ม 31% เป็น 192 ล้านดอลลาร์ โดยรายได้จากข้าวบาสมาดิเพิ่มขึ้น 70%

การฟื้นตัวของการส่งออกข้าวปรากฏชัดเจนในเดือนสิงหาคม 2569 โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น 22% YoY เป็น 308,000 ตัน จาก 252,000 ตันในเดือนสิงหาคมของปีก่อน อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม ปริมาณการส่งออกลดลง 27% จากระดับ 346,000 ตัน โดยการส่งออกข้าวบาสมาดิในเดือนสิงหาคมเพิ่มขึ้นถึง 58% YoY เป็น 78,000 ตัน จาก 49,000 ตัน ขณะที่การส่งออกข้าวประเภทอื่นเพิ่มขึ้น 14% เป็น 231,000 ตัน จาก 203,000 ตัน

ขณะที่รายได้จากการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าปริมาณ โดยเพิ่มขึ้น 31% YoY เป็น 192 ล้านดอลลาร์ จาก 146 ล้านดอลลาร์ ในจำนวนนี้รายได้จากการส่งออกข้าวบาสมาดิเพิ่มขึ้นถึง 70% เป็น 88 ล้านดอลลาร์ จาก 52 ล้านดอลลาร์ ขณะที่รายได้จากข้าวประเภทอื่นเพิ่มขึ้น 10% เป็น 104 ล้านดอลลาร์ จาก 95 ล้านดอลลาร์ ส่งผลให้ข้าวมีสัดส่วน 7.5% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของปากีสถานในเดือนสิงหาคม เพิ่มขึ้นจาก 6.1% ในเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยข้าวบาสมาดิมีสัดส่วน 3.4% ของการส่งออกทั้งหมด เพิ่มขึ้นจาก 2.1% ในเดือนสิงหาคม 2568 ขณะที่ข้าวประเภทอื่นมีสัดส่วน 4.1% เพิ่มขึ้นจาก 3.9%

ทั้งนี้ ในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569/70 ปริมาณการส่งออกข้าวของปากีสถานเพิ่มขึ้น 20% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (YoY) สู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 655,000 ตัน ขณะที่รายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้น 25% เป็น 392 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การส่งออกข้าวบาสมати (Basmati) เพิ่มขึ้น 43% เป็น 146,000 ตัน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2569 จาก 102,000 ตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่การส่งออกข้าวประเภทอื่น เพิ่มขึ้น 15% เป็น 509,000 ตัน จาก 443,000 ตัน ในด้านมูลค่า การส่งออกข้าวบาสมатиเพิ่มขึ้น 53% YoY เป็น 164 ล้านดอลลาร์ ในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569/70 จาก 107 ล้านดอลลาร์ ขณะที่รายได้จากการส่งออกข้าวประเภทอื่นเพิ่มขึ้น 10% เป็น 228 ล้านดอลลาร์ จาก 207 ล้านดอลลาร์

ข้าวมีสัดส่วน 7.1% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของปากีสถาน ในช่วง 2 เดือนดังกล่าว เพิ่มขึ้นจาก 6.2% ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยข้าวบาสมามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 3.0% จาก 2.1% ขณะที่ข้าวประเภทอื่นมีสัดส่วนคงที่ที่ 4.1%

ตามการวิเคราะห์ของ AHL การส่งออกข้าวของปากีสถานฟื้นตัวหลังจากสถานการณ์การค้ากลับเข้าสู่ภาวะปกติภายหลังปีงบประมาณ 2567/68 (FY2025) หลังจากอินเดียยกเลิกมาตรการห้ามส่งออก ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมати (Non-Basmati Rice)

AHL ระบุว่า การฟื้นตัวดังกล่าวมีแนวโน้มได้รับแรงสนับสนุนจาก พื้นที่เพาะปลูกข้าวที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากผลตอบแทนจากการปลูกฝ้ายอ่อนตัวลง ประกอบกับ ปริมาณน้ำที่มีเพียงพอมากขึ้นจากการติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์ (solarisation) ที่เพิ่มขึ้น และภาวะเศรษฐกิจของภาคการเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้น ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าว

สำนักข่าว Arab News รายงานว่า ปากีสถานและมาเลเซียเห็นพ้องที่จะเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อเพิ่มการค้าข้าวและขยายการเข้าถึงตลาดข้าวปากีสถานในมาเลเซีย ภายหลังการหารือระดับสูงระหว่างเจ้าหน้าที่ของทั้งสองประเทศ

ในการประชุมร่วมกับ BERNAS ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของมาเลเซียด้านการจัดซื้อและการสำรองข้าว คณะผู้แทนปากีสถานได้หารือถึงโอกาสในการเพิ่มการส่งออกข้าวเข้าสู่ตลาดมาเลเซีย โดยทั้งสองฝ่ายยังได้หารือถึงความจำเป็นที่ข้าวจากปากีสถานจะต้องปฏิบัติตาม มาตรฐานและข้อกำหนดด้านคุณภาพของ BERNAS ซึ่งจะช่วยให้การขยายการเข้าถึงตลาดของผู้ส่งออกข้าวปากีสถาน

การหารือดังกล่าวมีขึ้นในช่วงที่ปากีสถานพยายามเสริมสร้างตลาดส่งออกข้าว หลังจากปริมาณการส่งออกลดลงในปีงบประมาณล่าสุด โดยในปีงบประมาณที่สิ้นสุดเดือนมิถุนายน 2569 ปากีสถานส่งออกข้าวมากกว่า 4.29 ล้านตัน มูลค่า 2,291 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจาก 5.82 ล้านตัน มูลค่า 3,353 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีก่อนหน้า ขณะที่การส่งออกข้าวบาสมати (Basmati) ค่อนข้างทรงตัวที่ 794,638 ตัน มูลค่า 843 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากความร่วมมือด้านการค้าข้าวแล้ว ปากีสถานและมาเลเซียยังเห็นพ้องที่จะเสริมสร้างความร่วมมือในภาคการเกษตรในวงกว้าง ครอบคลุมด้าน ความมั่นคงทางอาหาร ประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สุขภาพสัตว์ และสาขาอื่นๆ โดยคาดว่าจะมีการจัดตั้งกลไกอย่างเป็นทางการสำหรับการดำเนินการความร่วมมือด้านการเกษตรและเทคนิคอย่างต่อเนื่อง และมีกำหนดจัดการประชุมผ่านระบบออนไลน์ครั้งแรกใน เดือนพฤศจิกายน 2569

ในช่วงท้ายของการหารือ ทั้งสองฝ่ายยังได้ทบทวนความร่วมมือด้าน การรับรองฮาลาลและห่วงโซ่อุปทานอาหารฮาลาล โดยหารือความคืบหน้าภายใต้บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) ระหว่าง กรมพัฒนาการอิสลามมาเลเซีย (JAKIM) และ หน่วยงานฮาลาลปากีสถาน (Pakistan Halal Authority) รวมถึงแนวทางเพิ่มความร่วมมือด้านเทคนิคและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการรับรองฮาลาล

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

บังกลาเทศอนุมัติการจัดซื้อปุ๋ยที่ไม่ใช่ยูเรีย (non-urea fertilizer) จำนวน 155,000 ตัน จากแคนาดา รัสเซีย และซาอุดีอาระเบีย เพื่อให้มีปริมาณปุ๋ยเพียงพอสำหรับฤดูกาลผลิตข้าวโบโร (Boro rice) ที่กำลังจะมาถึง ซึ่งเป็นข้าวฤดูหลักที่มีความสำคัญต่ออุปทานข้าวของประเทศ โดยการจัดซื้อดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการคณะรัฐมนตรีด้านการจัดซื้อของรัฐบาล (Cabinet Committee on Government Purchase) ภายใต้ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล (G2G) และข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐ

การจัดซื้อครั้งนี้ประกอบด้วย โพแทสเซียมคลอไรด์ (Muriate of Potash: MOP) จำนวน 80,000 ตันจากแคนาดา ในราคา 383.80 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และ MOP อีก 35,000 ตันจากรัสเซีย ในราคาเดียวกัน นอกจากนี้ยังจัดซื้อ ไดแอมโมเนียมฟอสเฟต (Diammonium Phosphate: DAP) จำนวน 40,000 ตันจาก MA'ADEN ของซาอุดีอาระเบีย ในราคา 885 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยการจัดซื้อ DAP มีมูลค่ารวม 4,370 ล้านดอลลาร์

การจัดซื้อดังกล่าวมีขึ้นท่ามกลางความกังวลเกี่ยวกับปริมาณปุ๋ยในตลาด หลังเกษตรกรในหลายพื้นที่รายงานว่าประสบปัญหาขาดแคลนปุ๋ยในช่วงฤดูกาลผลิตข้าวอามัน (Aman rice) ซึ่งเป็นฤดูข้าวที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศ ขณะที่ข้าวโบโรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออุปทานข้าวของบังกลาเทศ ดังนั้นการมีปุ๋ยเพียงพอในช่วง เดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ จึงมีความสำคัญต่อการเพาะปลูกและการบรรลุผลผลิตที่ดี

การจัดซื้อครั้งล่าสุดเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในวงกว้างของรัฐบาลในการสร้างหลักประกันด้านปริมาณปุ๋ย ก่อนหน้านี้รัฐบาลได้อนุมัติการจัดซื้อ MOP จากรัสเซีย 35,000 ตัน DAP จากโมร็อกโก 40,000 ตัน และยูเรียชนิดเม็ด (granular urea) จากซาอุดีอาระเบีย 40,000 ตัน ในราคา 396.66 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

การเพิ่มปริมาณการจัดซื้อปุ๋ยของบังกลาเทศสะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลในการป้องกันปัญหาปัจจัยการผลิตไม่เพียงพอก่อนเข้าสู่ฤดูเพาะปลูกข้าวโบโร เนื่องจากข้าวโบโรมีสัดส่วนสำคัญต่อผลผลิตข้าวทั้งหมดของประเทศ การหยุดชะงักของปริมาณปุ๋ยจึงอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตต่อไร่และอุปทานข้าวภายในประเทศ

นอกจากนี้ บังกลาเทศยังพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยในสัดส่วนสูง ทำให้ราคาปุ๋ยในตลาดโลกและสถานการณ์ด้านอุปทานปุ๋ยระหว่างประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตามสำหรับแนวโน้มการผลิตข้าวของบังกลาเทศในฤดูโบโรที่จะมาถึง

ที่มา Oryza.com

ซาอุดีอาระเบีย

ตามรายงานของ Bloomberg ซึ่งอ้างข้อมูลจากกงสุลใหญ่อินเดีย ณ เมืองเจดดาห์ (India's Consul General in Jeddah) การนำเข้าข้าวจากอินเดียของซาอุดีอาระเบียลดลงประมาณร้อยละ 7 ในฤดูกาล 2568/69 เหลือประมาณ 1.28 ล้านตัน จาก 1.38 ล้านตัน ในฤดูกาลก่อนหน้า

การลดลงดังกล่าวครอบคลุมช่วงวันที่ 1 เมษายน 2568 ถึง 31 มีนาคม 2569 ขณะที่มูลค่าตลาดการนำเข้าข้าวจากอินเดียของซาอุดีอาระเบีย ทั้ง ข้าวบาสมัติและข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมัติ (Non-Basmati Rice) ลดลงร้อยละ 19 เหลือประมาณ 1.07 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมากกว่า 1.32 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในฤดูกาลก่อนหน้า โดยการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดของอินเดียไปยังซาอุดีอาระเบียมีมูลค่าประมาณ 1.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยข้าวมีมูลค่ามากกว่า 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และส่วนใหญ่เป็นข้าวบาสมัติ

ที่มา Oryza.com

ไนจีเรีย

ตามรายงานของ TVC News และ The Nation Online ระบุว่า ไนจีเรียและประเทศอื่นๆ ในแอฟริกา กำลังขยายการขึ้นทะเบียนและเผยแพร่พันธุ์ข้าวปรับปรุงใหม่ ซึ่งมีศักยภาพในการให้ผลผลิตสูงขึ้น มีความทนทาน ต่อสภาพภูมิอากาศ และต้านทานแมลงศัตรูพืชและโรค โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวภายในประเทศและลด การพึ่งพาการนำเข้า

ในไนจีเรีย พันธุ์ข้าวใหม่ 5 พันธุ์ ได้แก่ FARO 73, SG Rice 1, SG Rice 2, MIP 5803 และ MIP 4802 เป็นส่วนหนึ่งของพันธุ์พืชจำนวน 57 พันธุ์ที่ได้รับอนุมัติให้ขึ้นทะเบียนและเผยแพร่ในเดือนมีนาคม 2569 โดยคาดว่า พันธุ์เหล่านี้จะช่วยเพิ่มทางเลือกให้แก่เกษตรกรในการเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการผลิตที่แตกต่างกัน และช่วยรับมือกับความท้าทายต่างๆ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม แมลงศัตรูพืช และโรค

ก่อนหน้านี้ ไนจีเรียได้เผยแพร่พันธุ์ FARO 71 และ FARO 72 ซึ่งได้รับการระบุว่าเป็นพันธุ์ข้าวเสริมคุณค่า ทางโภชนาการที่อุดมด้วยสังกะสี (zinc) สองพันธุ์แรกของประเทศ กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหารแห่ง สหพันธรัฐไนจีเรีย (Federal Ministry of Agriculture and Food Security) ระบุว่า การบริโภคข้าวพันธุ์ดังกล่าว เป็นประจำสามารถให้สังกะสีได้สูงสุดร้อยละ 40 ของความต้องการสังกะสีต่อวัน ขณะเดียวกันยังมีคุณสมบัติทนทาน ต่อภัยแล้ง และต้านทานแมลงศัตรูพืชและโรค

ในภาพรวม ภาคข้าวของแอฟริกาก็กำลังมีการขยายการใช้พันธุ์ปรับปรุงอย่างรวดเร็วเช่นกัน โดย เค็ดตาล็อกพันธุ์ข้าวของ AfricaRice ประจำปี 2568 ระบุว่า มีพันธุ์ข้าวที่ขึ้นทะเบียนใหม่จำนวน 33 พันธุ์ใน 15 ประเทศของแอฟริกา เพิ่มขึ้นจาก 26 พันธุ์ในปี 2567 ตัวอย่าง ได้แก่ ROK 42 ของเซียร์ราลีโอน ซึ่งมีความทนทาน ต่อน้ำท่วมและความเป็นพิษของธาตุเหล็กในดิน และ ROK 43 ซึ่งมีศักยภาพให้ผลผลิตสูงและต้านทานภัยแล้งและ โรคไหม้

ตามข้อมูลของ AfricaRice แอฟริกาตอนใต้ของทะเลทรายซาฮาราบริโภคข้าวประมาณ 38 ล้านตันต่อปี โดยเกือบร้อยละ 40 ของความต้องการดังกล่าวต้องพึ่งพาการนำเข้า ขณะที่สถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ (International Rice Research Institute: IRRI) ระบุว่า การบริโภคข้าวในแอฟริกาเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6 ต่อปี

รายงานระบุว่า การมีพันธุ์ข้าวปรับปรุงเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นหลักประกันว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้น การ เข้าถึงเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี ปัจจัยการผลิตในราคาที่เหมาะสม ระบบชลประทาน เครื่องจักรกลการเกษตร บริการ ส่งเสริมการเกษตร ระบบจัดเก็บและเก็บรักษา การแปรรูป ตลอดจนตลาดที่มีความแน่นอน ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ จะช่วยเปลี่ยนศักยภาพทางพันธุกรรมของพันธุ์ข้าวปรับปรุงให้เป็นผลผลิตที่สูงขึ้นและลดการพึ่งพาการนำเข้าได้

ที่มา *Oryza.com*

บราซิล

สำนักข่าว Revista Cultivar รายงานว่า เอลนีโญกำลังแรงมากส่งผลให้ความเสี่ยงด้านสภาพอากาศต่อ การเพาะปลูกของบราซิลปี 2569/70 แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค โดยคาดเอลนีโญกำลังแรงมากในช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม 2569 จะส่งผลให้บางพื้นที่เผชิญฝนต่ำกว่าปกติ ขณะที่ภาคใต้มีแนวโน้มฝนตกมากกว่าปกติ และ อุณหภูมิสูงขึ้นในหลายพื้นที่

ผลพยากรณ์ร่วมระหว่างสถาบันอุตุนิยมวิทยาแห่งชาติบราซิล (National Institute of Meteorology: INMET) สถาบันวิจัยอวกาศแห่งชาติบราซิล (National Institute for Space Research: INPE) และมูลนิธิด้าน

อุตุนิยมวิทยาและทรัพยากรน้ำแห่งรัฐเซอรา (Ceará Foundation for Meteorology and Water Resources: Funceme) ระบุว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคเหนือและภาคกลางมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณฝนต่ำกว่าปกติ ขณะที่ภาคใต้มีแนวโน้มเผชิญฝนตกมากเกินไป และพื้นที่ขนาดใหญ่ของประเทศจะมีอุณหภูมิสูงกว่าค่าเฉลี่ย

รายงานยังระบุว่า การคาดการณ์ของศูนย์พยากรณ์ภูมิอากาศแห่งสหรัฐฯ (NOAA/CPC) ที่ Cultivar นำมาอ้างอิง ระบุความน่าจะเป็นของการเกิดเอลนีโญกำลังแรงมากในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคมไว้ที่ร้อยละ 98 โดยการจัดระดับดังกล่าวอ้างอิงดัชนี Relative Oceanic Niño Index ที่มีค่าอย่างน้อย +2 องศาเซลเซียสในบริเวณ Niño 3.4

ในภาคใต้ คาดว่าปริมาณฝนจะสูงกว่าปกติในรัฐริโอกรันดีดูซูล (Rio Grande do Sul) ซานตาคาตารินา (Santa Catarina) และปารานา (Paraná) โดยรัฐริโอกรันดีดูซูลและซานตาคาตารินาอาจมีปริมาณฝนสูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีตถึง 200 มิลลิเมตรในช่วงสามเดือนดังกล่าว

แม้ความชื้นที่เพิ่มขึ้นจะช่วยสนับสนุนพืชฤดูร้อนและทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ แต่ปริมาณฝนที่มากเกินไปอาจลดโอกาสในการปฏิบัติงานในพื้นที่เพาะปลูก สำหรับนาข้าวที่มีระบบชลประทาน โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี ปริมาณน้ำที่มากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อการงอกและการตั้งตัวของต้นข้าวในระยะแรก

ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ คาดว่าจะมีฝนตกมากเกินไปกว่าปกติในรัฐเซาเปาลู (São Paulo) ริโอเดจาเนโร (Rio de Janeiro) และพื้นที่ตอนกลางค่อนข้างได้ของ รัฐมินัสเซไรส์ (Minas Gerais) โดยปริมาณฝนอาจสูงกว่าปกติถึง 100 มิลลิเมตร

พื้นที่ทางตอนใต้ของรัฐมินัสเซไรส์และรัฐเซาเปาลูอาจได้รับประโยชน์จากความชื้นในดินที่เพียงพอสำหรับการเพาะปลูกถั่วเหลืองและข้าวโพด อย่างไรก็ตาม ฝนที่ตกมากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของดินในแปลงเพาะปลูก

ภาคกลาง-ตะวันตกมีแนวโน้มเผชิญสภาพอากาศที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างรัฐมาตูโกรสซูดูซูล (Mato Grosso do Sul) พื้นที่ตอนใต้ของรัฐโกยาส (Goiás) และพื้นที่ตอนใต้ของรัฐมาตูโกรสซูล (Mato Grosso) คาดว่าจะมีปริมาณฝนเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจช่วยสนับสนุนการหว่านเมล็ดและการตั้งตัวของถั่วเหลืองฤดูการผลิตปี 2569/70

อย่างไรก็ตาม พื้นที่ตอนเหนือของรัฐมาตูโกรสซูลและตอนเหนือของรัฐโกยาสคาดว่าจะมีฝนลดลง ประกอบกับอัตราการคายระเหยของน้ำจากดินและพืชที่สูงขึ้น โดยพื้นที่ตอนเหนือของมาตูโกรสซูลอาจเผชิญภาวะขาดแคลนฝนควบคู่กับอุณหภูมิที่สูงกว่าปกติถึง 2 องศาเซลเซียส ส่งผลให้ความเสี่ยงต่อภาวะขาดน้ำในช่วงการตั้งตัวของพืชเพิ่มขึ้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและพื้นที่เกษตรกรรม Matopiba มีแนวโน้มเผชิญฝนต่ำกว่าปกติและอุณหภูมิสูงกว่าค่าเฉลี่ยเช่นกัน ปริมาณฝนที่ไม่สม่ำเสมออาจทำให้การเริ่มต้นฤดูการผลิตธัญพืชใหม่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะพืชที่พึ่งพาน้ำฝน การเกิดอุณหภูมิสูงร่วมกับปริมาณฝนที่ไม่สม่ำเสมออาจเพิ่มความต้องการใช้น้ำของพืชและลดการฟื้นตัวของทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์

สำหรับภาคเหนือ คาดว่าปริมาณฝนจะต่ำกว่าปกติในพื้นที่ส่วนใหญ่ โดยบางพื้นที่ของรัฐโรไรมา (Roraima) อามาโซนัส (Amazonas) และปารา (Pará) อาจมีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทางภูมิอากาศสูงถึง 200 มิลลิเมตร ขณะที่อุณหภูมิอาจสูงกว่าปกติถึง 2 องศาเซลเซียส

แนวโน้มสภาพอากาศดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อการเกษตรของบราซิล และอาจส่งผลกระทบต่อพืชธัญพืชในฤดูการผลิตปี 2569/70 สำหรับข้าว ปริมาณฝนที่คาดว่าจะสูงกว่าปกติในรัฐริโอกรันดีดูซูล ซึ่งเป็นรัฐผู้ผลิตข้าวราย

สำคัญที่สุดของบราซิล จะเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามเป็นพิเศษ เนื่องจากฝนที่มากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อการเพาะปลูกและการปฏิบัติงานในพื้นที่

สำนักข่าว Revista Cultivar รายงานว่า สถาบันอุตุนิยมวิทยาแห่งชาติบราซิล (National Institute of Meteorology: Inmet) คาดการณ์ว่า พื้นที่บางส่วนของภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของบราซิลจะมีปริมาณฝนสูงกว่าค่าเฉลี่ยในเดือนตุลาคม โดยคาดว่าจะมีสภาพอากาศชื้นกว่าปกติในรัฐ มาตูโกรสซุโดซูล เซาเปาลู มินัสเซไรสตะวันออกเฉียงใต้ และรีโอเดจาเนโร ด้วย

ในทางตรงกันข้าม พื้นที่บางส่วนของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง-ตะวันตก คาดว่า จะมีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ขณะที่อุณหภูมิคาดว่าจะอยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ

สภาพอากาศที่มีฝนมากขึ้นอาจช่วยเพิ่มความชื้นในดินและสนับสนุนการเริ่มต้นเพาะปลูกพืชฤดูร้อน แต่ฝนที่ตกมากเกินไปอาจลดจำนวนวันที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่เพาะปลูก ดินที่มีน้ำอึดตัวอาจเป็นอุปสรรคต่อการนำเครื่องจักรเข้าไปปฏิบัติงาน ขณะที่ความชื้นสูงประกอบกับอุณหภูมิที่สูงขึ้นอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดโรคพืช สำหรับพื้นที่ปลูกข้าวที่มีระบบชลประทาน โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี ความชื้นส่วนเกินอาจทำให้การเตรียมดินและการเพาะปลูกมีความยุ่งยากมากขึ้น

แนวโน้มดังกล่าวมีความสำคัญเป็นพิเศษต่อ รัฐรีโอกรันด์ิโดซูล (Rio Grande do Sul) ซึ่งเป็นรัฐผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ที่สุดของบราซิล โดยฝนที่ตกบ่อยและบางครั้งมีปริมาณมากในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคมอาจทำให้ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกแคบลง และสร้างความยากลำบากต่อการตั้งตัวของต้นข้าวในพื้นที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี เกษตรกรจึงจำเป็นต้องติดตามสภาพพื้นที่และระบายน้ำอย่างใกล้ชิดเมื่อเริ่มต้นฤดูเพาะปลูกใหม่

การคาดการณ์ปริมาณฝนดังกล่าวมีขึ้นในช่วงที่เกษตรกรในรัฐรีโอกรันด์ิโดซูลยังคงเผชิญแรงกดดันทางการเงินจากความเสียหายด้านสภาพอากาศและการขาดทุนจากตลาดในช่วงที่ผ่านมา โดย Banco do Brasil ได้ขยายมาตรการสนับสนุนสำหรับเกษตรกรและสหกรณ์ที่มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์และต้องการเจรจาปรับโครงสร้างสินเชื่อเพื่อการเกษตรภายใต้ มาตรการชั่วคราว (Provisional Measure) ฉบับที่ 1.376/2026 ซึ่งรวมถึงการขยายระยะเวลาชำระหนี้และระยะเวลาผ่อนผัน

ขณะเดียวกัน บราซิลจะเริ่มใช้ราคาอ้างอิงเชื้อเพลิงชุดใหม่ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม เพื่อใช้ในการคำนวณภาษี ICMS ซึ่งเป็นภาษีระดับรัฐที่เรียกเก็บจากการหมุนเวียนสินค้าและบริการบางประเภท การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนของผู้ผลิตสินค้าเกษตรและผู้ประกอบการขนส่ง แม้ว่าราคาอ้างอิงดังกล่าวจะไม่ได้หมายความว่า จะเป็นราคาขายจริง ณ สถานีบริการน้ำมันเสมอไป

ที่มา Oryza.com

สหรัฐอเมริกา

ตามรายงานของ Bloomberg สหรัฐฯ และจีนเผยแพร่รายการสินค้าซึ่งครอบคลุมสินค้ามูลค่าประมาณ 30,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่จะได้รับการลดภาษีศุลกากรภายใต้ข้อตกลงการค้าต่างตอบแทนฉบับล่าสุด

รายการของสหรัฐฯ ครอบคลุมสินค้าเงินจำนวน 1,619 รายการ ขณะที่รายการของจีนครอบคลุมสินค้าสหรัฐฯ จำนวน 77 รายการ โดยกระทรวงพาณิชย์จีนระบุว่า สินค้าประมาณ ร้อยละ 90 ที่อยู่ในรายการจะได้รับการ

ปรับลดภาษีลงมาอยู่ในระดับ ภาษีศุลกากรสำหรับชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favored-Nation: MFN) อย่างไรก็ตาม ทั้งสองประเทศไม่ได้ระบุอัตราภาษีใหม่ที่แน่นอน

รายการสินค้านำเข้าของจีนครอบคลุม ข้าว รวมถึงสินค้าเกษตรสำคัญอื่นๆ เช่น ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโพด ข้าวฟ่าง เมล็ดพันธุ์ น้ำมันพืช เนื้อวัว เนื้อสัตว์ปีก อาหารทะเล ผลไม้ และผัก การที่ข้าวอยู่ในรายการดังกล่าวหมายความว่า ข้าวจากสหรัฐฯ ที่ส่งออกไปยังจีนอาจเป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการลดภาษีนำเข้าของจีน อย่างไรก็ตาม ประกาศที่มีอยู่ในขณะนี้ยังไม่ได้ระบุอัตราภาษีใหม่หรือวันที่มีผลบังคับใช้ของการลดภาษีดังกล่าว

ข้อตกลงดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวสหรัฐฯ ในตลาดจีน หากมีการลดภาษีลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจสนับสนุนโอกาสการส่งออกของสหรัฐฯ และเพิ่มการแข่งขันระหว่างประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญ ทั้งนี้ ผลกระทบต่อตลาดที่เกิดขึ้นจริงจะขึ้นอยู่กับอัตราภาษีขั้นสุดท้ายและรายละเอียดในการดำเนินการตามข้อตกลง

ที่มา *Oryza.com*

